

שירי אור

משיעורין השבועיים של
הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

פרשת
לך לך
תשפ"ד

331

• כל שיעורי פרשת נח •
ועוד תחילת השבוע הנוכחי

הופיע!!!

הספרים החדשים של מורינו ורבינו הרב אליעזר ברלנד שליט"א

מעלות הצדיקים

ב' חלקים

שנאמרו בחורף תשע"ו בדרום אפריקה

תוכן

שיעורים

- 3 שיעור שְנַמְסֵר לְאַחַר תְּפִלַּת עֶרְבֵית אוֹר לְיוֹם שְׁנֵי לַיִל ח' מִרְחֶשֶׁן לְכַלֵּל
- 13 שיעור שְנַמְסֵר בְּלַיִל שְׁנֵי נח
- 15 שיעור שְנַמְסֵר בְּלַיִל שְׁלִישֵׁי נח
- 21 שיעור שְנַמְסֵר בְּלַיִל רְבִיעֵי נח
- 29 שיעור שְנַמְסֵר בְּלַיִל חֲמִישֵׁי נח ד' מִרְחֶשֶׁן לְפָנֵי תְּפִלַּת עֶרְבֵית ('שְׁעוֹר א')
- 34 שיעור שְנַמְסֵר בְּלַיִל חֲמִישֵׁי נח ד' מִרְחֶשֶׁן לְפָנֵי תְּפִלַּת עֶרְבֵית ('שְׁעוֹר ב')
- 34 שיעור שְנַמְסֵר בְּלַיִל חֲמִישֵׁי נח ד' מִרְחֶשֶׁן אַחֲרֵי תְּפִלַּת עֶרְבֵית
- 40 שיעור שְנַמְסֵר בְּלַיִל שְׁשֵׁי נח ה' מִרְחֶשֶׁן אַחֲרֵי תְּפִלַּת עֶרְבֵית

- 43 והתקדשתם: עיקר היצר הרע - אחר הנשואים
- 44 הפרשה: כל העניין של נמרוד - זה לעשות מה שרוצים

מורינו הרב בשבע ברכות אצל האדמו"ר מספינקא: ליל רביעי לך

נכתב ונערך על ידי

שעל ידי

***9148**
הקו של ברסלב

The Rebbe's line ליוני: 4433.03900.474 אירופה || 18.456.400007 ארה"ב

הקו המאחד ביותר
להתחברות והתרגעות שלא היו מעולם

אוי ישראל 02.800.8.800 || אוקראינה: (38)9.4710.5602

"אחרי הצדיק"
036-318-148
ערכונים וחדשות
בנשיאות מורינו הרב ברלנר שליט"א

בהסעות

הקליניקה
מרכז רפואי למהדרין

ד'ררז *Fe*

קליניקה מקצועית למהדרין

התמתות באדיבות:

השיעורים באדיבות קו בית המדרש של מורנו הרב שליט"א
02-5825820

שׁוּעוֹזִים

שְׁעוֹר שְׁנַמְסָר לְאַחַר תְּפִלַּת עֶרְבִית אוֹר לְיוֹם שְׁנֵי לַיִל ח' מֵרַחֲשׁוֹן לְדָלֶדֶךְ

אוֹ עֲכָשׁוּ נָפַל טִיל בְּנִתְיָבוֹת, פְּצוּעַ קָשָׁה. עֲשֶׂרָה הָרוּגִים בְּגָבוֹל הַצֶּפוֹן, פָּנוּ אֶת כָּל הַיְשׁוּבִים, אֶת חֲנִיתָהּ, אֶת סַאסָא, אֶת שְׁלוּמִי. וְעוֹד מַעַט יִפְנוּ אֶת נְהַרְיָה וְעָכוּ, אוֹלֵי גַם אֶת חִיפָה. יָכוֹל לְהִיטֵת שְׁיִצְטָרְכוּ כָּלֵם לְגוֹר בְּמִדְבַר סַהֲרָה, אוֹלֵי בְּאִיזָה אִי בְּאוֹקְיִינוֹס הַשְּׁקֵט. נִרְאָה מָה הַתְּכִנִּיּוֹת שֶׁל הָרַמְטֵכִ"ל וְשֶׁל שַׁר הַבְּטָחוֹן, לְאֵן הֵם רוֹצִים לְהַעֲבִיר אוֹתָנוּ, אוֹלֵי לִירַח זֶה הֵכִי בְּטוּחַ. בֵּינָתִים כָּבַר מִפְּנִים אַרְבַּע עֲשָׂרָה יְשׁוּבִים בְּצֶפוֹן כָּבַר פָּנוּ אוֹתָם. אֲנָשִׁים נִשְׁאַרוּ בְּלֵי בֵּית, וְהוֹלְכִים לְגוֹר בְּכַתִּי סַפָּר, וּבְכָל מִינֵי מוֹעֲדוֹנִים, בְּלֵי שְׁרוּתִים בְּלֵי מִקְלָחוֹת, בְּלֵי בְּגָדִים. יֵצְאוּ בְּלֵי בְּגָדִים, פָּנוּ מִבְּאָרֵי, מִכְּפָר עֲזָה, מִנַּחַל עֵז, פָּנוּ אוֹתָם בְּאֲמָצַע יְרִיּוֹת, אַרְבַּע יָמִים הָיָה יְרִיּוֹת.

מִחְבָּלִים הַשְּׁתַלְטוּ עַל כָּל הַדְּרוֹם, פָּנוּ אוֹתָם תַּחַת אֵשׁ, כָּלֵם רַק עִם כְּתָנוֹת לִילָה, הוֹצִיאוּ אֶת הָאֲנָשִׁים מִהַמְטוֹת עִם כְּתָנוֹת לִילָה, נִשְׁאַרוּ בְּלֵי נַעֲלִים, בְּלֵי בְּגָדִים, בְּלֵי כְּלוּם. מִבְּקָשִׁים לְתָרֵם בְּגָדִים, מִבְּקָשִׁים לְתָרֵם מְזֻרְנִים, לְתָרֵם שְׁמִיכוֹת.

כִּי הִכַל בְּגָלֵל הַבְּנוֹת שְׁטָפָה מִקְצָרוֹת אֶת הַשְּׁמָלָה, פוֹתָחוֹת כְּפָתוֹר. עַל כָּל כְּפָתוֹר שְׁבַת פוֹתָחַת נְהַרְג חֵיל. לְעֲזָה עוֹד לֹא נִכְנָסִים כִּי רָצוּ לְהַפְּנִס בְּלֵיל שְׁבַת, בְּמוֹצָאֵי שְׁבַת, אָבַל בְּסוֹף אִי אֶפְשָׁר. כִּי עֲדִין יֵשׁ שָׁם אוֹלֵי מִיִּלְיוֹן מִחְבָּלִים, מִיִּלְיוֹן כָּבַר פִּינוּ, אָבַל מִיִּלְיוֹן נִשְׁאַרִים. זֶה כָּלֵם מִחְבָּלִים כָּלֵם חֲמָאֵס. הַחֲמָאֵס הוֹלְכִים, כָּלֵם עִם בְּנוֹת מְכַסוֹת שָׁם, אוֹמְרִים אֲנַחְנוּ הַצְּדִיקִים, כָּל הַבְּנוֹת מְכַסוֹת

מְטַמְטָמִים. אֵין יוֹתֵר מְטַמְטָם
מִשֵּׁר הַבְּטָחוֹן וּמִהֶרְמֻטְכָּ"ל,
שְׂכָאֵלָה מְטַמְטָמִים לֹא הִיָּה
מִבְרִיאַת הָעוֹלָם. אֵין צָבֵא, לְקַחוּ
נֶשֶׁק מִהַחֲיָלִים, פִּרְקוּ אֶת כָּלֵם
מִהַנְּשָׁקִים. זֶה הַשְּׂכָל הַיְהוּדִי
כִּשְׁהוּא שְׂלֹא לוֹמֵד תּוֹרָה, אִז הוּא
נִהְיָה הַשְּׂכָל הַפּוֹדֵף עַל הַפּוֹדֵף.
בְּמָקוֹם לְלַמֵּד גְּמָרָא שֶׁהַכֹּל שָׁם
הַפּוֹדֵף עַל הַפּוֹדֵף, אִז הוֹפְכִים אֶת
הַחֲיָלִים לְבִשֵׁר תּוֹתָחִים,
לְקַרְבָּנוֹת. מֵאֲתִים חֲמֻשִׁים
שְׁבוּיִים, אֶלְף חֲמֻשׁ מֵאוֹת
הַרוֹגִים, אַרְבַּע אֶלְף פְּצוּעִים, אֵין
כְּבָר מָקוֹם בְּבִתֵּי הַחוּלָיִם. הַכֹּל כִּי
הַמְדִינָה מְנַהֶגֶת עַל יְדֵי חֲלוֹנִים
שְׂלֹא מִתְפַּלְלִים, לֹא אוֹמְרִים

בְּחֻמָּאס. לֹא מְעֻשָׁנִים, אֵין, אָסוּר
בְּחֻמָּאס לְעֻשָׁן. כָּלֵם הוֹלְכִים עִם
כַּפּוֹת עֲנֻקִּיּוֹת, שֶׁל עֶשֶׂר - עֶשְׂרִים
סְנִימֵטֵר. לְכֵן הֵם טוֹעֲנִים שֶׁהֵם
יִצְלִיחוּ, וְהֵם כִּבְשׁוּ אֶת כָּל
הַדְּרוֹם, לְאַרְבַּעַה יָמִים כִּבְשׁוּ אֶת
כָּל הַדְּרוֹם.

כִּי הֶרְמֻטְכָּ"ל וְיִשֵּׁר הַבְּטָחוֹן הֵם
הִלְכוּ לְשִׁתּוֹת כְּנֶרְאָה, לְקִים
”וְשִׁמְחָתָ בְּחֻגְדָּה”. כִּי הִתְקַשְּׁרוּ
אֲלֵהֶם, אָמְרוּ יֵשׁ כָּאֵן חֲמֻשׁ אֶלְף
מִחֲבָלִים כְּבָר חֲדָרוּ, הֵם בְּכָלֵל לֹא
שָׁמְעוּ, הָאֵזֵן שְׁלֵהֶם סְתוּמָה הֵם
לֹא מִתְפַּלְלִים. הֵם לֹא אוֹמְרִים
”אֲתָה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת”, הַתְּבַרֵר
שֶׁהֵם הָכִי טְפָשִׁים שְׁבַעֵוֹלָם, הָכִי

להלחם עם ישראל]. הוא אמר תביאו לי מזרונים, תביאו לי שמיכות, תביאו לי פרים. המלחמה הייתה שלושים מטר גבה, הוא היה ארבעים מטר גבה, אז הוא ראה את כל ירושלים [ואמר]: כזו עיר קטנה עוד לא ראיתי. כתוב נינוה מהלך שלושה ימים, אנטוכיא שלושה, רומא זה שלושה ימים. פה זה עשר דקות, הולכים משער שכם לשער האשפות עשר דקות. עשר דקות עשינו מהכתל לשער שכם בליל שמחת תורה - בהקפות.

הם עשו הקפות עם וודקה. ועם ויסקי. עכשו כבר כלם בגן-עדן, הם היו הנשמות הכי טהורות, הכי קדושות, מרוב ש... אבל ה' רצה לקחת אותם. במקום שישתו וודקה, שיהנו מזיו השכינה, זה יותר חשוב. אז כלם עכשו בגן עדן, אבל אנחנו נשארו כאן. ועכשו זה הכל תלוי בנו, שבכלל לא תהיה מלחמה! ויום שלישי כבר מגיע ראש ממשלת צרפת - מקרון. ולכן אי אפשר גם להתחיל

שמונה עשרה, לא אומרים "אתה חונן לאדם דעת", אין להם דעת. כי הכי מטמטמים מכל הבריאה, שלא היה כאלה מטמטמים מבריאת העולם, כזה שר בטחון וכזה רמטכ"ל שמזמן שנברא העולם, עוד לא היה כאלה חרשים ועורים. כמו שכתוב בישעיהו - כלכם עורים כלכם חרשים [החרשים שמעו והעורים הביטו לראות] (ישעיהו מ"ב י"ח). אז היה ב[זמן] ישעיהו, עוד היה הצבא הכי חזק בעולם.

חוקיה אמר אני רק מלמד תורה, אני לא יודע כלום. הגיעו שני מיליארד שש מאות מיליון, מאתים ששים אלף רבוא. אלף רבוא זה עשר מיליון, כפול מאתים ששים זה שני מיליארד שש מאות מיליון הגיעו. לא נשאר מים בירדן, המחנה היה מאה ששים פרסאות לארץ ושמונים פרסאות לרחב, שזה ארבע מאות קילומטר רק לרחב. והיה צבא, הגיע צבא מכל העולם. סנחריב אמר בשביל זה כבשתי את כל העולם, [בשביל שיוכל

הַיּוֹם הוּא בֶּן תְּשָׁעִים וְשֶׁבַע. מִי שֶׁהָיָה בֶּן עֶשְׂרִים, אִזּוֹ הַיּוֹם שְׁמוֹנִים שָׁנָה, אִזּוֹ הוּא כִּכָּר בֶּן מֵאָה.

אֲנָשִׁים עוֹד זוֹכְרִים אֶת כָּל הַשְּׂוֹאָה, אֶת כָּל זֶה, אֲנַחְנוּ עֹכְשׁוּ עוֹד פְּעַם בְּשׂוֹאָה, אֵין צָבָא, אֵין זֶה. בְּרַגַּע שְׂזָה מְנַהֵג עַל יְדֵי חֲלוֹנִים, אִזּוֹ אֵין נִשְׁקִי, אֵין צָבָא, אֵין כְּלוּם. אֲמִרְיקָה רוֹצֶה לְעֶזֶר, כְּלָם רוֹצִים לְעֶזֶר, אֲבָל אֵין מוֹחַ, אִם אֵין מוֹחַ, אִזּוֹ מָה יְעֶזֶר כָּל הַנֶּשֶׁק? אִם הָרַמְטֵכ"ל הוּא הָאָדָם הַכִּי טַפֵּשׁ שְׁבַע עוֹלָם, וְשֶׁר הַבְּטָחוֹן אָדָם הַכִּי אִידִיוֹט שְׁבַע עוֹלָם, כִּפְּאֵלָה אִידִיוֹטִים עוֹד לֹא רְאִיתִי, אֵין בְּכֻלָּל בְּכַדּוֹר הָאֶרֶץ! אוֹלֵי עַל הַיָּרֵחַ יֵשׁ כִּפְּאֵלָה אִידִיוֹטִים, אוֹלֵי עַל הַמַּאֲדִים. אֲבָל כִּפְּאֵלָה אִידִיוֹטִים לֹא הָיָה מִבְּרִיאַת הָעוֹלָם, וְהֵם הִבִּיאוּ אֶת כָּל עִם יִשְׂרָאֵל לְשׂוֹאָה חֲדָשָׁה, הִבִּיאוּ אֶת כָּל עִם יִשְׂרָאֵל, [כִּפִּי רֵאִינוּ בְּשִׂמְחָה

תּוֹרָה שְׁהִיָּה לָהֶם אֵין סִפּוֹר יְכוּלוֹת לְעַצּוֹר אֶת הַטֵּבַח בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וּבִמְשַׁח חֲמֵשׁ שְׁעוֹת לֹא הִעֵלוּ שׁוּם מִטּוֹם שִׁיעֲצוֹר אֶת הַמַּחְבְּלִים, (נִרְאָה שְׁמוֹרִינוּ הִרְבַּ

בְּמִלְחָמָה, כִּי כָּל פְּעַם מְגִיעַ עוֹד רֵאשׁ מִמְּשָׁלָה וְעוֹד רֵאשׁ מִמְּשָׁלָה, בְּרִיטְנִיָּה, אֵיטְלִיָּה, מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת כִּכָּר הַגִּיעוּ. כְּלָם רוֹצִים לְהַשְׁתַּתֵּף בְּצַעַר שָׁל עִם יִשְׂרָאֵל. אֲלֵפִים תִּילִים [אֲמִרְיקָאִים] כִּכָּר מוֹכְנִים, קוֹמְנָדוֹ שָׁל אֲרֻצוֹת הַבְּרִית, מוֹכְנִים. בֵּינְתֵימִים הַחֲזִבְאֵלָה מַחְסֵל אֶת כָּל הַצֶּפּוֹן, עוֹד מְעַט יִפְנוּ אֶת עִכּוֹ, יִפְנוּ אֶת נִהְרִיָּה, וְלֵאן יִקְחוּ אוֹתָם...? אוֹ לִירַח אוֹ לְמַאֲדִים, נִרְאָה. קִטָּאר אֲמָרָה שְׁהִיא מוֹכְנָה לְקַחַת אֶת כְּלָם לְמַאֲדִים, הִיא הַבְּטִיחָה, קִטָּאר הַבְּטִיחָה, כְּשֶׁהַגִּיעָה הַחֲלָלִית לְמַאֲדִים - הָרֵאשׁוֹנָה שָׁל קִטָּאר. הִיא הַבְּטִיחָה שְׁתוֹךְ מֵאָה שָׁנָה יִהְיֶה שָׁם יִשׁוּבִים בְּמִיחָד לְיִהוּדִים, יִבְנוּ שָׁם יִשׁוּבִים, אִזּוֹ לֹא יִהְיֶה בְּעִיָּה, לֹא יְעוּפוּ טִילִים. יְכוּל לְהִיּוֹת שְׁנִצְטָרֵךְ לְגוֹר עַל הַמַּאֲדִים עוֹד מֵאָה שָׁנָה, מִי שְׁהִיּוֹם בֶּן שָׁנָה יִהְיֶה אִזּוֹ בְּגִיל מֵאָה וְאַחַד. אֲנָשִׁים שְׁהִיּוּ בְּשׂוֹאָה בְּגִיל חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה, הַיּוֹם הֵם - כִּכָּר עֶבְרוּ שְׁמוֹנִים שָׁנָה - הַיּוֹם הֵם כִּכָּר בְּנֵי תְּשָׁעִים וְחֲמֵשׁ. הַיּוֹם אֲנָשִׁים, מִי שֶׁהָיָה בֶּן שֶׁבַע עֶשְׂרֵה,

– “כְּתָנוּת עוֹר” זֶה הָעוֹר שֶׁל
הַנְּחָשׁ – אוֹמֵר הַמְּדַרְשׁ. הַנְּחָשׁ
הַפְּשִׁיט אֶת הָעוֹר שְׁלוֹ. ה' חֲתַךְ
לוֹ אֶת הַיָּדַיִם, חֲתַךְ לוֹ אֶת
הָרַגְלַיִם. מָה עָשִׂיתָ? הֲבֵאתָ מוֹת
לְעוֹלָם! אִם לֹא הָיָה נְחָשׁ, אֲנָשִׁים
הָיוּ חַיִּים לְעוֹלָם. הָיוּ גוֹמְרִים אֶת
הַשִּׁס, גוֹמְרִים אֶת הַקְּצוֹת
הַחֹשֶׁן, גוֹמְרִים אֶת הַנְּתִיבוֹת
הַמִּשְׁפָּט. בְּלִי קְצוֹת הַחֹשֶׁן אִי
אֶפְשָׁר לְהִבִּין אֶת הַשִּׁס. אִי
אֶפְשָׁר לְהִבִּין שׁוֹם סְגִיָּה בְּעוֹלָם,
בְּלִי אֲבִי מְלוֹאִים. כֹּל אַחַד צָרִיךְ
לְרֹאוֹת לְלַמֵּד עִם אַחֲתוֹ עֲמוּד
גְּמָרָא, עַד שֶׁהַמְּלַחְמָה תִּגְמַר, אֶת
הַסְּפוּרִים אֶת הָאֲגָדוֹת. בְּכָל (אח)

[בית] יֵשׁ אַחִים וְאַחִיוֹת.

מלמד עליהם זכות שלא נשפך דם ישראל כמים
מתוך רשעות שלהם אלא מתוך טפשות וטמטום
(לבא).

וְעַכְשָׁיו זֶה רַק תְּלוּי בְּכָנוּת שֶׁהֵם
יִלְכוּ עִם שְׂמָלוֹת אַרְכוֹת
וְגַם גְּרָבִים מִתַּחַת הַשְּׂמָלוֹת,
אָסוּר שְׂבַת תְּלַךְ בְּלִי גְּרָבִים. וְגַבֵּר
וּבְחֹזֵר, אָסוּר שְׂיַלֵּךְ עִם מַכְנָסִים
צְמוּדוֹת. כִּי אָסוּר לְהִבְלִיט אֶת
הַגּוֹף! כִּי הַגּוֹף הוּא גּוֹף שֶׁל
נְחָשׁ! זֶה גּוֹף שְׂמִי שְׁלוֹחַשׁ לְבַת
בְּאֲזָנִים 'תִּקְצְרִי אֶת הַשְּׂמָלָה,
תִּרְיָמִי שְׂרוּוֹל' זֶה הַנְּחָשׁ לּוֹחַשׁ
לָהּ, הַגּוֹף שְׁלָנּוּ זֶה גּוֹף שֶׁל נְחָשׁ.

עַכְשָׁיו קְרָאנוּ פְּרִשְׁת בְּרֵאשִׁית
“כְּתָנוּת עוֹר” (בְּרֵאשִׁית ג' כ"א)

הוא אֶצְלָהּ בַּגּוֹף אֶצְלָהּ בַּבְּטָן,
אֲחֵרֵי זֶה שְׁנַתִּים היא מְנִיקָה
אוֹתוֹ. הַכֹּל זֶה מֵהָאֵשָׁה, כָּל מָה
שֵׁישׁ לִילָד אֶת הַשֶּׁכֶּל, זֶה רַק עַל
יְדֵי הַנִּיקָה יֵשׁ לוֹ שֶׁכֶּל. אִם הוּא רַק
אוֹכֵל מִטְרָנָה, אִז הַשֶּׁכֶּל שְׁלוֹ
נִהְיָ חֲלָשׁ! הוּא יִלְד לְעֵלִי
שֵׁיחַ, 'לְמוֹדֵי הַ', 'לְסֵלִם' הוּא
יִלְד. כִּי הוּא לֹא יִנַּק חֵלֶב אִם, הוּא
יִנַּק מִטְרָנָה, אִז הַמוֹחַ שְׁלוֹ זֶה
מוֹחַ שֶׁל מִטְרָנָה.

הַיֶּלֶד צָרִיךְ לִינַק דּוֹקָא מֵהָאֵמָא
שְׁנַתִּים, שְׁנַתִּים וְחֻצֵי
אֶפְלוֹ. וְאִז הַמוֹחַ שְׁלוֹ מִתְפַּתַּח,
זֶה הַכֹּל בְּדוֹק מִבְּחִינָה מְדַעִית!
שְׁיִלְדִים שֵׁינְקוּ מֵהָאֵמָא, הֵם יוֹתֵר
חֲכָמִים, יוֹתֵר פְּקָחִים, יוֹתֵר
חֲרִיפִים. הַיֶּלְדִים שָׂרַק מִטְרָנָה,
אֶצֶל הַחֲלוּנִים הָאֵמָהוּת אֵין לָהֶם
כַּח לְהַנִּיק, אִז הַיֶּלְדִים יוֹצְאִים
אוֹטִיסְטִים. כָּל יֶלֶד שְׁלִישִׁי [-] אוֹ
אוֹטִיסְטִים, אוֹ מוֹנְגוּלִים. כִּי הֵם
לֹא מְנִיקִים אוֹתָם, וְגַם הֵם אֵין
לָהֶם קְדוּשָׁה. הֵם כְּמוֹ חַיּוֹת, כְּמוֹ
בְּהֵמוֹת. עֶכְשָׁו בְּקוֹלוֹמְבִיָּה נוֹלְדוּ
חֲמֵשׁ אֶלְף יֶלְדִים, בְּכֹלל בְּלֵי מוֹחַ
רַק עֶצֶם הַגְּלַגְלַת, אֵין מוֹחַ בְּכֹלל,

הַבְּנוֹת צָרִיכוֹת, הֵם הוֹלְכוֹת כְּכֹר
לְסַמִּינָרִים, שְׁמוֹנָה וְחֻצֵי
חַיְבוֹת לְהֵיוֹת בְּסַמִּינָר. חַיְבוֹת
לְהֵיוֹת מוֹרוֹת, אֶפְלוֹ בַת שְׁלֹא
מְבִינָה כְּלוּם, בְּסוֹף היא תִּהְיֶה
מוֹרָה, בְּסוֹף היא תְּבִין, היא תְּבִין
בְּגִיל שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה, היא תִּהְיֶה
מוֹרָה. כָּל בַּת צָרִיכָה לְהִבְיָא
עֶשְׂרֵה בְּנִים, עֶשְׂרֵה בְּנוֹת, עֶשְׂרֵה
בְּנוֹת, עֶשְׂרֵה בְּנִים, וְצָרִיכִים לְפָרְנֵס
אוֹתָם, אִי אֶפְשָׁר רַק לְחַיּוֹת
מְנַדְבוֹת. כָּל בַּת צָרִיכָה לְהֵיוֹת
מְנַהֶלֶת סַמִּינָר. וַיֵּשׁ פֹּה אֶלְף
בְּנוֹת, אִז יִהְיֶה אֶלְף סַמִּינָרִים. כָּל
אֲחַת צָרִיכָה לְהֵיוֹת מְנַהֶלֶת,
וּמוֹרָה. וְכִמוֹ שְׁכַתּוֹב "בֵּית וְהוֹן
נִחַלַת אָבוֹת וּמָה' אֵשָׁה מְשַׁכֶּלֶת"
(מְשַׁלִּי י"ט י"ד) אִז הַרְבֵּה מְבִיָּא
בְּתוֹרָה ב' חֶלֶק ב', שְׂאֵשָׁה חַיְבַת
לְהֵיוֹת מְשַׁכֶּלֶת, חַיְבַת לְהֵיוֹת
מְשַׁכֶּלֶת, שְׁנוּנָה, חֲרִיפָה. אִם
אֵשָׁה תִּהְיֶה טְפָשָׁה, הַיֶּלְדִים גַּם
יִצְאוּ טְפָשִׁים, אִם הָאֵשָׁה תִּהְיֶה
חֲכָמָה, הַיֶּלְדִים יִצְאוּ חֲכָמִים.

חֶבֶל תְּלוּי בְּאֵשָׁה, תִּשְׁעִים אַחוּז
זֶה מֵהָאֵשָׁה. תִּשְׁעִים אַחוּז
בְּיֶלֶד, זֶה מֵהָאֵשָׁה. תִּשְׁעֵי חֲדָשִׁים

אין כלום.

יצאו מונגולים וטפשים וגנבים.
הרבי'ה אומר אם מתחתנים
בשביל היצר הרע, אסור לעשות
חתונה בכלל. מתחתנים להקים
בית - "איש וביתו באו".

כתוב במדרש הגדול שחצרון
וחמול, אחד היה בגיל
שנה, אחד היה בגיל שנתים, היו
נשואים. פעם חתנו את הילדים
כבר בגיל שנה. כמו שלבן כתב
מכתבים לרבקה תדעי לך, לך
נולדו שני בנים, לי נולדו שני
בנות, אז תדעי לך גדולה לגדול,
וקטנה לקטן. לאה היא ילדה בת
שלוש, אומרים לה לאה מזל
טוב! הגיע מכתב מלבן, הנה את
תקבלי את הבן הגדול שלו.

לאה התחילה לבכות, לאה ידעה
שמי זה ה'תכשיט' הזה -
עשו, איזה 'תכשיט' יהיה לה. אז
כל יום היתה יוצאת לפרשת
דרכים, מגיל שלוש 'ועיני לאה
רכות' (בראשית כ"ט י"ז) מרוב
הבכיות שהיא בכתה, שלא תפל
בחלקו של עשו. פכה אצל
הערבים עד היום יש חמולות,
ואין שהילד נולד כבר מתתנים

אז זה הכל תלוי בקדשה, כמו
שלמדנו בפלא יועץ ב'שלוש
סעודות' ומלזה מלכה, קראנו את
הפלא יועץ פעמים. הפלא יועץ
אומר: אם לא מתנהגים בקדשה,
הילדים יצאו טפשים
ומטמטמים, ויצטרכו ללמד
ב'מודי ה', ב'עלי שיח'.

אבל זה כי הכל תלוי בקדשה,
הכל תלוי "אתה קדוש
ושמך קדוש וקדושים בכל יום
יהללוך סלה ברוך אתה ה' האל
הקדוש" אנחנו מברכים כל -
"והייתם קדושים לאלקיכם, אני
ה' אלקיכם אשר הוצאתי אתכם
מארץ מצרים" (במדבר י"ד - ט"ו מ"א)

יצאו על ידי הקדשה, כי כלם
נשארו קדושים. אף אחד, כתוב
"איש וביתו באו" (שמות א' א') שהיו
כבר מתחתנים בגיל אפס, אין
שהיה נולד ילד, כבר היו
מתתנים אותו. איש וביתו באו
כל אחד בא עם הבית שלו. אדם
מתתן להקים בית, הוא לא
מתתן בשביל יצר הרע, אם הוא
מתתן בשביל יצר הרע, הילדים

בְּמַסְגָּדִים שֶׁהֵיְהוּדִים כְּבָר יִכְנָסוּ,
שְׁיִגְיֵעוּ, נִחְסַל לָהֶם עֶשֶׂר אֶלֶף
בְּמַכָּה אַחַת.

אם בַּת הַוֹלְכֶת חֲשׂוֹף מֵתִים עֶשֶׂר
אֶלֶף חִילִים, אִם בַּת מַגְלָה
בְּרָךְ אוֹ צְרִיכִים לְדַעַת שְׂאֵת כָּל
הַגּוֹף רוֹאִים לָהּ, לֹא רַק אֶת
הַבְּרָךְ. אוֹ בְּאוֹתוֹ רִגַע מֵתִים עוֹד
אֶלֶף חִילִים.

או הַחֲמָאס מַחְכָּה כְּבָר בְּכִלְיוֹן
עֵינַיִם, נוֹ, שְׂכָבָר שְׁיִכְנָסוּ.
בֵּינַתִּים זֶה נִדְחָה לְעוֹד שְׁבוּעִים,
כִּי אֵין מָה לְהִכְנָס. וְחֲמָאס מַחְכָּה
עִם טִלִּים, עִם רְמוֹנִים, עִם
מְטַעֲנִים. יֵשׁ לָהֶם אֶת הַפְּצָצוֹת
הַכִּי חֲדִישׁוֹת, הַתְּבַרֵר שֶׁהַחֲמָאס
זֶה הַצָּבָא הַכִּי מְשַׁכֵּל בְּעוֹלָם.
צִה"ל זֶה הַצָּבָא הַכִּי מְטַמָּט, אֵין
יֹתֵר מְטַמָּטִים מִצִּה"ל. מִי
שֶׁהוֹלֵךְ לְהֵיוֹת תֵּל הוּא נִהְיָה
מְטַמָּט, [כְּפִי שְׂרַאֲיִנו שֶׁהַצָּבָא הַפְּקִיר בְּמִשְׁךְ
כָּל שְׂמַחַת תּוֹרָה אֶת כָּל יְשׁוּבֵי עוֹז, וְרַק הַתּוֹרָה
שׁוֹמֵרֵת עֲלֵינוּ, כֹּאשֶׁר רֵאִינו שְׂרַק יְשׁוּבִים שׁוֹמְרֵי
תּוֹרָה נִיִּצְלוּ מִהַטְּבַח הַנּוֹרָא] הוּא לֹא יוֹדֵעַ
בְּכָלֵל אֵיפֹה לְשֹׁמֵר. הוּא כָּלֵם
הַשְּׁתַכְּרוּ, הֵיָה לַיִל שְׂמַחַת תּוֹרָה,
בְּמָקוֹם לְלַכֵּת לְהַקְפוֹת, כָּלֵם

אוֹתוֹ עִם הַבֵּן דוֹד, עִם הַבַּת
דוֹדָה. אוֹ לֹאָה יִדְעָה שְׂעַכְשׂוֹ הִיא
הוֹלְכֶת לְהִתְחַתֵּן עִם ה'תְּכַשִּׁיט'
הַכִּי גְדוֹל שְׂבָכָל כְּדוֹר הָאָרֶץ,
שֶׁהוּא הַס"מ בְּעֶצְמוֹ. אוֹ הִיא
הוֹרִידָה דְּמַעוֹת כַּמִּים, בְּכִתְהָ
עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע שְׁעוֹת, רְבוּנוּ שֶׁל
עוֹלָם תִּצְלֵל אוֹתִי! אֶתָּה יְכוֹל
לְהַפְּךָ אֶת הַגּוֹרֵל שְׁלִי, הַגּוֹרֵל
שְׁלִי לְקַחַת כְּזֶה 'תְּכַשִּׁיט'. אָנִי
רוֹצֶה לְהַפְּךָ אֶת הַגּוֹרֵל, אוֹ עִם
הַבְּכִיּוֹת, עִם הַדְּמַעוֹת, שְׂבַת
בוֹכָה, שְׂבַת אוֹמֵרֵת תְּהִלִּים.

אֲמַרְנוּ שְׂאֵלָה שְׁלוֹמְדוֹת בְּסַמִּינָר
יִגִּידוּ רַק סֵפֶר אַחַד
מִהַחֲמָשָׁה, אֲבָל מִי שֶׁלֹּא לוֹמְדַת
בְּסַמִּינָר יְכוֹלָה לְהִגִּיד גַּם שְׁלוֹשָׁה
סִפְרֵי תְּהִלִּים. כִּי אוֹ הִיא הוֹפְכֶת
אֶת כָּל הַגְּזֵרָה! כִּי יֵשׁ גְּזֵרָה נוֹרָאָה
לְהַכְנָס לְעוֹזָה, זֶה גְּזֵרָה אֵימָה! כִּי
מִי יוֹדֵעַ מִי יִצָּא חַי מִשָּׁם בְּכָלֵל!!
הַחֲמָאס רַק מַחְכָּה, הוּא אוֹמֵר:
יִאֲלָלָה, תְּבוֹאוּ, הַכְּנוּ לָכֶם
'תְּרַנְגוּלִים עַל מַקֵּל, קְרִטִּיבִים,
אַרְטִיקִים... הַכָּל הַכְּנוּ לָהֶם...
'גְּלִידוֹת'... הַחֲמָאס מַחְכָּה כְּכֹה,
בְּכִלְיוֹן עֵינַיִם, הוּא כְּבָר מִתְּפַלֵּל

אז הבנות צריכות לדעת שהכל תלוי רק בהם! הרב'ה אומר שאם הבנות נזהרות בסעיף י"ג בנאוף אז הרב'ה אומר שזה הכל תלוי בבנות. אם הם לוקחות על עצמם לשרף את כל הבגדים הלא צנועים, חלצות צמודות אסור להבליט את הגוף, אסור להבליט את החזה, אסור! זה אסור דאורייתא, זה אסור ממש! זה עוברים אסור ממש, כל שניה וכל רגע. הילדים יצאו אוטיסטים, יצאו מונגולים, יצאו... אפלו לא יוכלו ללמד ב'עלי שיח'. בקשי יוכלו לדבר, יצאו חצי חרשים, חצי עורים. זה הכל תלוי בקדשה. שבת לוקחת על עצמה להכניע את הנחש שבתוכה.

זה הכל הנחש שבתוכה מדבר אליה! לכל אחד יש נחש בתוכו. שכן מסתפל על בת ראיה אסורה אז זה הנחש מסתפל, וכשבת מסתפלת על בן ראיה אסורה אז שני נחשים מתאחדים, אומר המגלה עמקות קצ"א ברגע שמתחברים שני נחשים אז

קימו "ושמחת בנגדך" כלם השתכרו. רק היה כמה משובו בנים במסכה, הם לא השתכרו, אז הם ראו שהגיעו מחבלים. מי שהשתכר בכלל לא הבין מה קורה כאן. נהרגו שם שלוש מאות במכה אחת, תוך חמש דקות. המחבלים גם בכלל לא רצו ללכת כבר לקבוצים, אמרו יש פה חמש אלף, בוא נחסל את כל החמש אלף. מי שברח, אז תפסו אותו בחוץ, תפסו אותו בצמת. כי הם טעו בדרכים, כי זה שם אין כבישים. רעים זה בלב הנגב, זה שם אין כבישים, אין כלום התבלבלו בכבישים. המחבלים כבר חכו בכל הכבישים, בכל הצמתים, חסלו עוד שלש מאות, עוד שלש מאות. הגיעו לאלף חמש מאות. בכסופים לא הגיעו מחבלים בכלל, אז כי כבר חסלו שם שלש מאות, שש מאות ילדים, בחורים טהורים וקדושים, קדושים וטהורים, הכי קדושים שיש בעולם. הם עכשו כבר כלם בגן עדן.

באותו רגע נהיה - נהרגים
 אנשים. כל זה מסביר המגלה
 עמקות בקצ"א כל אחד יקנה
 מגלה עמקות, זה עשור שקל, על
 ואתחנן זה קצ"א, זה רנ"ב
 אופנים, רנ"ב פרקים, קצ"א. הוא
 מסביר שברגע שבן מסתכל על
 בת חס ושלום ראיה אסורה,
 ראיה של יצר הרע, או בת על בן,
 אז באותו רגע מתחברים הנחש
 שבו, והנחש שבה, וזה הנחש
 הזה בולע... זה נחש עם שבע
 ראשים, עם מיליון ראשים.
 והנחש הזה בולע עוד חיל ועוד

חיל ועוד חיל, אף חילים, עשור
 אף חילים.
 אז עכשו זה הכל תלוי בבנות,
 אפשר בכלל לבטל את
 הגזרה הזאת להכנס לעזה, לבטל
 את הגזרה, אפילו לא ימות שום
 חיל. אבל זה רק תלוי בקדשה,
 בטהרה, שהבנות שורפות הלילה
 את כל השמלות ואת כל החלצות
 ואת כל הסודרים האדוקים.
 ובעזרת ה' כל אחת תקבל שמלה
 חדשה וסודר חדש. ובעזרת ה'
 נזכה לגאלה השלמה במהרה
 בימינו אמן!

שיעור שנמסר בליל שני נח

היה כי איזה בת מקצרת את השמלה בסנטימטר, במילימטר, וחושפת את הברך, מרימה את השרוול, באותו רגע נהרגים חיילים.

כל בת תשרוף את כל השמלות והחולצות הצמודות.

והבנים גם צריכים לשרוף את כל המכנסיים [הצמודים] שלהם, בנים אסור להם ללכת במכנסיים צמודים, זה איסור דאורייתא! איסור דאורייתא ללכת עם בגד צמוד! אסור לאדם להבליט את הגוף שלו, הגוף שלו זה כותנות עור, עכשיו למדנו בפרשה "ויתפרו עלי תאנה" "ויעש ה' אלוקים לאדם ולאשתו כותנות עור" זה העור של הנחש, זה העור שהנחש הפשיט, אז הנחש הפשיט את העור שלו, חתכו לו את הידיים ואת הרגליים ואז השם הלביש את אדם וחווה בכותנות עור, בכותנות של נחש.

כל מה שהבת לוחש לה הגוף, שתרים את השמלה ותרים את השרוול זה הכל לחישות של

הצנא עומד על הכן על הגבול, ארבע מאות אלף חיילים מפחדים, ברגע שיכנסו ימותו, יהרגו, את החיילים משלנו, כי לא יודעים להבדיל בסמטאות הצרות, כל סמטה זה מטר, שני מטר, לא יודעים להבדיל בין חיילים למחבלים, בין ישראלים למחבלים, אי אפשר להבדיל.

כל בת שמקצרת את השמלה בסנטימטר אפילו, אותו רגע נהרגים אלף חיילים, היא חושפת את הברך - גדוד שלם הולך, כמו שהיה במלחמת לבנון הראשונה שש מאות חיילים נהרגו תוך שניה, בגין השתגע, איבד את השפיות, הוא היה צריך להתפטר מראש הממשלה, חי עוד עשר שנים בלי שפיות, כי חיילים נהרגים רק מאש כוחותינו, כמו שנהרגו שני שוטרים ושני חיילים שלשום, הכל היה מאש כוחותינו, והכל

אבל מה היא אשמה, היא לא צריכה לקרוא לה אשכנזיה כי היא מכסה את הראש, לא מגיע לה כזה עונש.

אז הבנות מכסות את הראש כמו שצריך, גם הכלות החדשות, שנהיה פריצה נוראה, נוראה, וזה גרם לכל המלחמה הנוראה הזאת, מלחמה בלתי צפויה, בתוך שמחת תורה, שדרות מלאה מחבלים, נתיבות מלאה מחבלים, עכשיו הגיעו אנשים עם כיפות, כולם בורחים, אשקלון מלאה מחבלים, עוד עכשיו מלאה מחבלים, כיון שהגדר פרוצה, שמונים ק"מ גדר פרצו אותה עם בולדוזרים, עם עפיפונים, עם חומר נפץ, עפיפונים עפים באוויר, צה"ל מתברר שזה הצבא הכי חלש בעולם, מהכי חזק הוא נהיה הכי חלש.

אי אפשר להגיד הלל בפסח, שום הלל אי אפשר להגיד בפסח, הרמב"ם אומר שזה ברכה לבטלה, אי אפשר להגיד חצי הלל, זה ברכה לבטלה אומר

נחש, היא שומעת את הנחש לוחש לה, הגוף שלה של נחש, וגם הגוף של הבן של נחש, ברגע שכן מסתכל על בת בהסתכלות אסורה, אז באותו רגע מתחברים שני נחשים, הנחש שלו והנחש שלה, ואז יש הריגות ואנדרלמוסיה, כל זה מביא מגלה עמוקות קצ"א שזה היה התפילה של משה, שכן לא יסתכל על בת, ולא בת על בן, מתחתנים כהלכה, הוא אמר הרי את מקודשת לי, ומביאים ילדים בקדושה עשר בנים ועשר בנות, כל אחד יזכה לעשר בנים ועשר בנות.

הבנים שורפים את כל המכנסיים [הצמודים] שלהם, הבנות את כל החולצות והשמלות, הבנים את כל המכנסיים הקצרים והצמודים, זה איסור גמור, אין לזה שום היתר, שום אחד לא יכול להתיר את זה, וכל בת לא מגלה את השערות שלה, ולא קוראת לשנייה אשכנזיה, מה היא אשמה שהיא נולדה אשכנזיה, נכון, זה בזיון גדול,

אז כל בן וכל בת ישרפו את השיאומי שלהם, את הסמארטפון ואייפונים כל זה מביא את המלחמה, זה מביא שנהרגים יהודים, נהרגים חיילים, זה מביא את כל האסונות, כל השיאומי הזה, ואת האינטרנט, כל זה מוחקים לגמרי, מוציאים מכל הבתים את של האינטרנט, וע"י זה תבוא הגאולה השלמה במהרה בימינו אמן!

שיעור שנמסר בליל

שלישי נח

עבשיו צה"ל מפחד, מפחדים להיכנס לעזה, כי חמס אמר שמחכה להם קבלת פנים חגיגית עם אלפי הרוגים הוא

הרמב"ם, לא פוסקים כמו הרמב"ם, אבל לעתיד לבוא יהיה כמו הרמב"ם, כי צריכים להחזיר אותם (- את המצרים) בתשובה, אסור היה להטביע את המצרים, זה היה עבירה נוראה, המלאכים באו להגיד שם שירה, ה' אמר אל תגידו לי שירה, אני לא יכול להגיד שירה, אני עכשיו מתאבל על המצרים שטבעו ביים, לא היה צריך להרוג אותם, היה צריך להחזיר אותם בתשובה, זה המטרה.

אז כל אחד ישרוף את השיאומי שלו, יש עכשיו פלאפון חדש שיאומי, זה הכל פריצות, זה הכל תמונות וכ"ו, זה הכל תמונות אסורות, אדם רק רואה נחשים,

שקבל אותם, בבית לאקיייה שם היו כל המחבלים, כל הפושעים, כל הרצחנים, כל החיות אדם. אז אמרו שאסור להעליב את החיות, זה פשע להעליב חיות, להשוות חיות לכאלה שדים, [המחבלים] זה לא שדים, אי אפשר להעליב את השדים, זה יותר גרוע משדים, יותר גרוע מהכל, כל מה שהם עשו זה אי אפשר לראות את זה, ואסור לראות את זה, מבקשים מבנות לא לראות את זה, כי אחרי אפשר להיכנס מזה לחרדות לכל החיים, אי אפשר... יותר גרוע מהשואה, יותר גרוע מדאעש, יותר גרוע מהנאצים, כל מה שהם עשו.

שקבל אותם, בבית לאקיייה שם היו כל המחבלים, כל הפושעים, כל הרצחנים, כל החיות אדם.

אז אמרו שאסור להעליב את החיות, זה פשע להעליב חיות, להשוות חיות לכאלה שדים, [המחבלים] זה לא שדים, אי אפשר להעליב את השדים, זה יותר גרוע משדים, יותר גרוע מהכל, כל מה שהם עשו זה אי אפשר לראות את זה, ואסור לראות את זה, מבקשים מבנות לא לראות את זה, כי אחרי אפשר להיכנס מזה לחרדות לכל החיים, אי אפשר... יותר גרוע מהשואה, יותר גרוע מדאעש, יותר גרוע מהנאצים, כל מה שהם עשו.

בינתיים לא נכנסים, גם ביידן לא מרשה, גם מפחדים מאלפי הרוגים, כי כל פעם ברגע שאשה מוציאה שיערה, נהרגים אלף אנשים, אבל האלף נהרגים מכוחותינו, לא נהרגים מהמחבלים, חס ושלום, המחבלים זה אנשים טובים... רק אתמול נהרגו ארבעה, שני

שני חיילים, שוטרם, שני חיילים מאש כוחותינו, אז מפחדים שברגע שיכנסו לרצועה יהיה כזה בלבול, חיילים לא יודעים להבחין בין מחבלים לחיילים, אז רק מאש כוחותינו לבד יחסלו אלפי חיילים, אלף חיילים ימותו.

כל אשה שהוציאה שיערה אחת, שיערה אחת! אז שתדע שבאותו רגע נהרגו אלף חיילים מאש כוחותינו, הייתי עם יוסוף הוא אמר אצלהם אם אשה מוציאה שיערה שוכרים לה את כל העצמות, אין קונצים, פשוט עושים עם מקל, עד כשהיא מכניסה את השיערה ומבטיחה שיותר לא תוציא שיערה, כל האחיות בעין כרם, אף אחת לא מוציאה שיערה, יש שם מאה אחיות מאתיים אחיות, הייתי שם כמעט שנה, אף אחת לא מוציאה שיערה, אין אצל הערבים להוציא שיערה.

[כאן] מי שמכסה את הראש קוראים לה אשכנזיה, מה היא אשמה שנולדה אשכנזיה?

מה החטא שלה? למה כשהיא מכסה את הראש קוראים לה אשכנזיה? זה הלכה ששייכת לכל העדות, לכל עם ישראל, זה הלכה שאשה לא מוציאה שערה, זה אצל הגויים אצל היהודים.

בשהגעתי לקישינוב, עכשיו כולם נוסעים

לקישינוב, זה היה ראש השנה תשל"ד, אלול תשל"ג, שום אשה לא הוציאה שערה, בכל מולדובה, כולם היו עם כיסוי ראש, אשה נשואה הולכת עם כיסוי ראש, יודעת שהשערות שלה לה מביא דינים, הילדים נולדים חרשים נולדים אילמים, מגמגמים, כמו שכתוב בגמרא בנדרים, זה בדיוק ככה אין שום הקלות בזה, אין שום הנחות, גם אין הנחות לשובו בנים.

בל אשה צריכה לדעת שהכל תלוי בה, כל הניצחון עכשיו, שיהיה ניצחון במלחמה הזאת, שיצליחו לחסל את חאמס, אבל למחרת כבר יהיה מחדש, זה מיליון טילים, אירן מייצרת מיליון טילים ביום, היא

שולחת את הכל לחאמס דרך מצרים, אז יהרסו להם אלף טילים, אז מה קרה, על המקום מתמלא להם הארסנל, המלאי מתמלא להם תוך שניה במיליוני טילים, זה בכלל הם לא יודעים, החילונים זה הפחדנים הכי גדולים, אין להם שכל ואין להם כלום, שהשאירו חצי מדינה בלי צבא, ופירקו את הנשק חודשיים קודם לכל החיילים, שלא יהיה להם.

במסיבה, מסיבה כזו כולם רצו לקיים ושמחת

בחגך... ורצו להרגיש שמחת חג אמיתית, פשוט להדר בשמחת חג, ושמחת בחגך, אפילו אקדח לא היה, אם היה אקדח לכל הפחות, היינו יכולים, כמה כדורים יש באקדח? חמש כדורים, עשרים כדורים, היו הורגים עשרים מחבלים, היו כולם בורחים, לא היה אפילו אקדח, חמש אלף בחורים, אפשר לקרוע את המחבלים לגזרי גזרים, כולם מסוממים, כולם שותים וודקה, הם שתו

שרוול, באותו רגע נהרגים עוד חיילים ועוד חיילים, עכשיו זה בצפון זורקים כל יום טילים על חיפה, משני כיוונים [גם מלבנון וגם מעזה], לא יודעים לאיזה כיוון לברוח, אז עכשיו יורים על חיפה, יירו על צפת [מעזה!], אי אפשר לדעת מה הלך כאן, ברגע שהחילונים שולטים פה אז זה הפוך על הפוך, אז הם בעצמם מחזקים את החאמס, מעודדים אותו, כבר חמש שנים מעודדים, מ'צוק איתן' רק מעודדים את החאמס, רק בונים אותו, רק נותנים לו עוד זכויות, ומשחררים אסירים מבתי הסוהר, ועושים את כל הפשעים הכי גדולים שבשום מדינה אין כאלה פשעים, לחזק את האויב, לעודד את האויב, להרים את האויב, להפוך את האויב לאנשים הכי הכי מאושרים, הם יותר מאושרים מצה"ל היום, חאמס יותר מאורגן, הפילו את כל מגדלי השמירה, טשטשו את כל קווי הקשר, כל הרדארים שיבשו, הכל! יש להם כאלה טכניקות מפוארות שאנחנו

בקבוקים שלמים, וחשבו שהמחבלים זה עוד בחורים שהגיעו לשמוח ולרקוד, ולקיים ושמחת בחגך, רצו לרקוד איתם, פתאום ראו שהם יורים בהם, לא ידעו לאן לברוח, אז משובו בנים קלטו מיד שזה מחבלים וברחו ראשונים, אחרים חשבו שזה החברים הכי טובים שלהם, אין כאלה חברים טובים בעולם.

אשה צריכה לדעת שברגע שהיא הוציאה שערה, קיצרה את השמלה בסנטימטר, הרימה

בהיסטוריה.

עבשיו הממשלה החדשה עשתה מחדל פי מיליון, השאירה מדינה שלימה בלי צבא, פירקה את הנשק מאלה שהיה להם, קיבוצים שלמים נשארו בלי נשק, בקושי עם רובה אחד, כל זה כל זמן שהממשלה מתנהלת ע"י חילונים, ועל ידי פרחחים, וחברה ליצנים כל המטכ"ל זה חברה ליצנים שלא מבינים כלום, אמרו לו יש פה ארבע אלף חיילים ארבע אלף חמסניקים מסתובבים ליד הגדר, הוא אמר תעזבו, זה המנהג של החמס לקום בארבע בבוקר, שם הם מטיילים, נושמים אוויר צח, כולם היו כנראה חברים במאוחדת, אז אמרו להם לנשום אוויר צח בארבע בבוקר זה אוויר הכי צח, בדקו את זה יוצא, חמצן מיוחד מהפרחים מהעשבים, החמצן הכי זך זה בארבע בבוקר, אז הרמטכ"ל אמר אתם לא מבינים הם הלכו לנשום אוויר צח את החמצן הכי צח. החכם הזה, אז נהרגו כעת

צריכים לעבוד מיליון שנה להגיע לטכניקות של החאמס, הכל שיבשו, את הרדארים, את הכל, אמרו שמי שמתקרב לגדר, אוטומטית זה יורה עליו, אין גדר! שמונים ק"מ כבר אין גדר, מחבלים נכנסים ככה חופשי חופשי, הגיעו משפחות מאשקלון מאשדוד, כל אחד צריך להביא להם אידה חדר, איזה מקום, איזה קורת גג, לבנות להם אוהל.

אז כל אשה צריכה לדעת, ברגע שהשמלה שלה התקצרה במ"מ, אז נהרגים עשר חיילים, בסנטימטר אלף חיילים, אשה הוציאה שערה אז על המקום נהרגים גדוד שלם, אלף חיילים, (1,882) [1982] תשמ"ב, מלחמת לבנון הראשונה נהרגו 600 חיילים הסדרניקים, מבחורי ישיבה שש מאות חיילים נהרגו, בגין השתגע איבד את השפיות, התפטר מהממשלה הוא חי עוד עשר שנים, הוא לא יכל להיות ראש ממשלה, הוא עשה את המחדל הכי גדול שהיה אי פעם

אפשר להכיר אותם, לא יודעים
איך להכיר אותם.

וזה רק תלוי בבנות, במיוחד
צריך לדעת שהבנות של
שובו בנים זה מה שנשאר לעם
ישראל – הבנות של שובו בנים –
זה כמו אי באוקיינוס, כמו אי
באוקיינוס גועש, כל שובו בנים
זה אי, זה פשוט אי בודד בלב
האוקיינוס, עם גלים של מאה
מטר גובה, כמו שרבינו מתאר
שהגלים היו מאה מטר גובה, היו
צריכים לירות עם תותחים כדי
לפלס דרך בין הגלים, כל אחד
צריך לקרוא את כל הסיפור,
שהרבי'ה היה השבוי הראשון,
החטוף הראשון, דבר ראשון
חטפו את רבינו, אז רבינו ידע
איך להשתחרר, רבינו – כל מה
שהוא היה חטוף כדי שהחטופים
ישתחררו עכשיו, כמו שרבינו
השתחרר, כך כל החטופים
ישתחררו בעזרת השם, ונזכה
לגאולה השלמה, במהרה
בימינו, אמן!

ועוד מעט יהיה אלפיים הרוגים
עכשיו לא מזהים כמה פצועים
יש כי זה מעורב כולם שרועים
ברחובות בקיבוצים עוד לא
ספרו אותם גם לא מכירים אותם
כל הילדים בלי ראשים, בית
תינוקות שלם חתכו להם את
הראשים, לא יודעים לזהות מי
שייך למי, יקח עוד חודש שלם
לזהות את ההרוגים, לא יודעים
לכמה יגיעו, אנשים בלי ראשים,
שרופים לגמרי, אי אפשר לזהות
אותם, עכשיו היה ההלוייה של
מעין חיים, זיהו אותו רק לפי
די.אן.איי, הוא היה שרוף לגמרי,
אז צריך לקחת די.אן.איי
למעבדות, זה ייקח חודשים עד
שיזהו את כל ההרוגים, לא
יודעים להבחין בין מחבלים ללא
מחבלים לישראלים לא יודעים
להבדיל, אי אפשר להבדיל כולם
שוכבים אחד על השני ברחובות
בכבישים הראשיים עוד לא פינו
אותם ולא יפנו, אי אפשר לפנות
אותם אי אפשר להסתכל על
המחזות הנוראים, אנשים
חתוכים לחתיכות, אנשים
השחיתו להם את הפנים אי

שיעור שנמסר בליל רביעי נח

העולם, הראש של כל העולם, כל המטרה שלו זה לתת את ארץ ישראל לערבים, בשביל זה הוא מגיע, דבר ראשון נפגש עם אבו מאזן, אני לא מבין מה אתם עושים כאן, העיר העתיקה שייכת לערבים, ירושלים שייכת לערבים, הוא צועק שיהיו שתי מדינות, הוא צועק את זה בכל נאום, הוא רוצה פה שתי מדינות, ליהודים הוא יתן איזה פינה, אולי בסביון אולי בצהולה, כי אם מחזירים את כל תל אביב, אז רמת אביב לא יסכימו שיחזירו, עדיין יעשו הפגנות נגד, אבל זה

תשפ"ד, שנת הגאולה, כתוב בכל הספרים הקדושים, "כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גויים", שבתשפ"ד כח כפול כח, עשרים ושמונה כפול עשרים ושמונה, שבע מאות שמונים וארבע, תשפ"ד זה הרגע שכל המלכים באים לארץ ישראל כל הראשי מדינות יבואו לארץ ישראל, מחר בשתיים עשרה בצהרים נוחת ביידן הנשיא של כל

בלי ירייה, מטבריה ברחו בלי ירייה, מצפת ברחו בלי ירייה כל הערים הכי גדולות ברחו בלי ירייה, לא היתה יריה אחת, אני הייתי ילד בן עשר, אני קם בשבע בבוקר וערבי אחד לא נמצא בעיר, מהעירייה ולמטה זה הכל היה שטחים של ערבים כל מי שיודע היה איך חיפה בנויה מהעירייה והלאה זה הכל של ערבים כל זה שמות ערבים כל העיר התחתית זה של ערבים ואדי סאלי מה שאתם רוצים ואדי ניסנס, ניסנס זה הגשרים (2) הכי גדולים יותר משלושת רבעי חיפה שייך לערבים ואדי הוסנה גם שייך לערבים אני גרתי שם, ועכשיו הייתי שם לקחתי את אחותי עברנו, הכל גשרים, הכל כבישים חדשים.

על כל פנים הפלישה לעזה נדחתה כמובן לשבועיים מינימום, כלומר ברגע שהוא מגיע כבר אי אפשר להיכנס לעזה, [כי הוא אומר:] ערבים בלי מים, בלי חשמל, מתעללים בהם, טובחים בהם, עכשיו ישימו בכל

בדיוק הפוך, רמת אביב זה וודאי שייך לערבים, שם היה שיח' מונים.

בל אחד יודע מה זה שיח' מונים, אני הייתי ילד בן חמש עשרה היה שם כינוס אדיר שכל הנוער מאילת עד מטולה מאה חמישים אלף נערים נעורות בחורים ובחורות הגיעו לשיח' מונים וזה היה המקום הכי מרכזי בכל ארץ ישראל, שם בן גוריון נתן את הדרשה שלו הכי מפורסמת דרשה מלאה אמונה, שפה הכל ניסים הכל נפלאות שמעתי את הנאום שלו הוא אמר פה הכל ניסים הכל השגחה, מישהו התחיל להגיד לו שזה דברים שחס ושלום אסור לחזור עליהם,

[כלומר משהו אמר לו שניצחו במלחמות בכוח ועוצם ידי] הוא (- בן גוריון) אמר תדע שפה הכל ניסים אין פה שום כוחי ועוצם ידי, שום כח, שום חכמה של בשר ודם, שום כח.

מהקסטל ברחו ערבים בלי ירייה, מכפר בידו ברחו בלי ירייה, בכל הכפרים ברחו בלי ירייה, מחיפה ברחו

העיתוננים בבלרוס שהיהודים נהפכו לנאצים והערבים נהפכו ליהודים (- הנרדפים), איזה התעללויות, מיליון ערבים אין להם אוכל אין להם מים אין להם חשמל.

על כל פנים צריכים לדעת שכל מה שהפלישה נדחתה זה הכל התפילות של הנשים, כי הכניסה לעזה זה הדבר הכי מסוכן בעולם, סמטאות צרות של מטר, זה שכונות מלפני

הרעיון הגאוני, זה נקרא יצירתיות, שיביאו את חיפה לערבים אז ממילא לא יעופו שם טילים, אז פתרנו את כל הבעיה.

על כל פנים צריכים לדעת, הנשים שבזכות שלושה ספרי תהילים שהן לקחו על עצמן, הפלישה לעזה נדחית, פירושו שאלפי חיילים שהיו צריכים להיהרג זה עוד יכול להתבטל לגמרי, שימצאו עצה בלי הפלישה, לא צריך דווקא פלישה, כי בין כה וכה [גם אם]

ישמידו להם אלף טילים, אז מחר יש להם מיליון טילים, אירן מייצרת מאה אלף טילים ליום, אז עשרה ימים זה מיליון טילים, ישר זה עובר אליהם, דרך המנהרות, דרך מצרים, המצרים לבד מעבירים להם את זה, אם ישמידו מאה אלף אז יהיה להם מיליון, לא יעזור שום פלישה, לא יעזור שום דבר, זה רק התהילים יכול לעזור, רק תהילים נגד טילים, לא כיפת ברזל, ולא פטריוטים, ולא פטריוט נגד טילים, רק התהילים

אלפיים שנה, אי אפשר להיכנס שם עם טנקים, החיילים צריכים ללכת ברגל, והחאמס מחכה להם, רוצה לעשות להם קבלת פנים עם עוגות, עם תותחים, עם תת מקלעים, עם רימונים, קבלת פנים הכי חגיגית שיכולה להיות, חושבים על אלף חיילים שילכו במכת אש הראשונה, ורק הנשים שלקחו על עצמן שלוש ספרי תהילים כל יום, בזכות הנשים האלו אז הפלישה לעזה נדחתה, נמצא זמן יותר טוב.

וגם אם יכנסו זה לא יעזור שום דבר, כי בשנייה אחת ייצרו מחדש מאה אלף טילים, חצי עזה זה חאמס, כל עזה הצביעה בעד החאמס, החאמס שולט בעזה, חצי עזה, מאה אלף חאמסניקים, אי אפשר לחסל אותם, לא יעזור שום כניסה, יחסלו להם כמה טילים, כל יום עפים עוד טילים ועוד טילים, ובחיפה התפוצצו גם כמה טילים. לכן ביידן אומר נחזיר את זה לערבים אז לא יעופו טילים, זה הפשרה, זה המסקנה, זה

לעשות, אז היא מכניסה קצת שערות, לא קרה שום דבר, להפך, צריכים לשבח אותה, לתת לה צל"ש.

והבחורים צריכים לשרוף את כל המכנסיים [הצמודים] שלהם, זה דבר נורא, זה איסור דאורייתא, אסור להבליט את הגוף, הגוף זה גוף של נחש, שאשה שומעת לחישה: 'תקצרי את השמלה', אז זה הנחש לוחש

יכולים לחסל את הטילים.

זה שנשים אומרות שלושה ספרי תהילים כל יום, והחליטו להכניס את השערות, שום אשה לא תוציא את השערות שלה, כל כלה לא תוציא את השערות שלה, לא יקראו למי שמכניסה את השערות שלה אשכנזיה, לא ישפילו אותה, היא לא אשמה שנולדה אשכנזיה, זה לא הבחירה שלה, מה היא יכולה

לה, היא שומעת לחישה של נחש.
שימותו כמה אלפים, רק מאש כוחותינו.

ולבן רק הנשים שמכסות את השערות, והולכות עם השמלות ארוכות, כי אסור להבליט את הגוף, גם לבחור אסור להבליט את הגוף, גם לבן, זה נחש זכר זה נחש נקבה, שני הנחשים מתחברים אומר המגלה עמוקות נהיה אנדרלמוסיה, אנדרי זה זכר, מוסיה זה נקבה, ונהיה אנדרלמוסיה, נהיה הריגות. וכל ההריגות זה כי הולכים קצר כי מפשילים שרוול כי הבחורים הולכים בצמוד.

ואת השיאומי צריכים לנפץ ברגע הזה, זה שטן חדש, זה יצרת השטן, השיאומי הזה, כולם קונים שיאומי, קוראים לזה שיאומי, זה צריכים לנפץ מיד, בדקה הזאת, עם פטישים, לא משנה איך ינפצו את זה, לנפץ את זה מיד, זה השטן בעצמו, זה מביא את כל ההריגות, ולכן נהרגו אלף חמש מאות ילדים נערות ובחורים ותינוקות, ועכשיו מאה תשעים ותשע

המגלה עמוקות כותב בקצ"א שכשאיש מסתכל על אשה הסתכלות של חטא, הסתכלות של עבירה, או אשה על איש אז מתחברים שני נחשים, זה הנחש אומר להסתכל, אז בתוך כך מתחברים שני נחשים, ואז נהרגים יהודים, אלפי יהודים.

אשה מוציאה שיערה אז נהרגים בתוך כך אלפי יהודים, היא הולכת חשוף אז נהרג גרוד שלם, זה הכל מאש כוחותינו, ברגע שנוסעים לעזה אז החיילים מתבלבלים, לא יודעים מה זה מחבלים מה זה ישראלים, יורים בגדודים שלמים, יהודים שמתחסלים מאש כוחותינו, רק שלשום נהרגו כמה חיילים וכמה שוטרים, אמרו שיבואו מחבלים לחוף הים, אז ראו שמסתובבים שם בחוף כמה חיילים, אז ירו בהם, חשבו זה בטח מחבלים, זה היה יהודים, זה היה ישראלים, אז מאש כוחותינו לבד יש סכנה

בשבי, זה יגיע לשלוש מאות עוד מעט, כי לא יודעים בדיוק כמה, החאמס הוא לא אומר את המספר המדוייק, ואין שום גישה אליהם, ורוצים שהצלב האדום יכנס, וזה לא הולך, ולא יודעים מה בגורלם אם מענים אותם אם חותכים אותם חתיכות חתיכות כמו שמוצאים גופות חתיכות חתיכות שורפים לגמרי ששרפו אותם חתכו אותם.

אז [החמאס] זה לא שדים ולא חיות, כי אסור להעליב את החיות, להשוות אותם לכאלה בני שטן הם גם לא שדים הם יותר גרועים משדים הרב'ה אומר שהשדים הם הכי טובים בעולם, הם באו לעזור, כתוב שלרב פפא היה שד שהיה עוזר לו, שדים הם באו לעזור לבני אדם, [אבל החמאס] הם בני השטן הם השטן בעצמו, זה יצירה שהשטן יצר אותם, זה לא צלם אלוקים, כי בצלם אלוקים ברא את האדם.

אם 'בצלם אלוקים ברא את האדם' אז "מעשי ידי טובעים בים ואתם אומרים

שירה", ה' לא מרשה שיטבעו המצרים, אם עמרם לא היה מגרש את יוכבד שום מצרי לא היה טובע, הוא היה מוריד כזה אור, שפרעה היה עושה תשובה, כמו בתיה בת פרעה עשתה תשובה, ברגע שמשה נולד, אז ירד כזה אור שבתיה בת פרעה רצתה לטבול ביאור, היא רוצה להתגייר עוד לא היה תרי"ג מצוות, אבל ידעו שצריכים לטבול, בדיוק היא יורדת ליאור לטבול, אז אומר רש"י לטבול כדי להתגייר, והיא רואה את משה מהמים, "מן המים משיתיהו", והשם שלה [שקרא למשה בשם 'משה], רק השם של בתיה [נשאר], יש [למשה] עשרה שמות, יקותיאל אביזנוח אביגדור, עשרה שמות, ואביו קרא לו טוב, ואמו טוביה ובסוף השם של בתיה, רק בתיה, כי היא עשתה מסירות נפש אמיתית, כי הכל הולך לפי מסירות נפש.

היום בת מכניסה את כל השערות זה מסירות נפש, הולכת ארוך זה מסירות

שאני אומר למישהו תלמד קידושין, אז אני אומר לו תזהר מהנחש בעל שבע ראשים, דבר ראשון תדע שיש שם נחש עם שבע ראשים, צריך להיזהר נורא, אז נחש עם שבע ראשים, אנחנו מול נחש לא עם שבע ראשים - עם אלף ראשים, חאמס זה נחש עם מאה אלף ראשים, אז יהרגו חמישים אלף, אז ישארו חמישים אלף, אז כל הפלישה זה ספק אם זה בכלל יביא איזה תוצאות, כי החאמס זה אין סוף, זה חצי עולם חמס, בלרוס אמר אנחנו פלשתינאים, כל העולם מזדהה, בגרמניה היה הפגנות, לטובת הפלשתינאים, שהם אומרים זה הכל שייך לנו, ארץ ישראל שייך לנו, תל אביב שייך לנו, שיח' מוניס שייך לנו, הכל שייך להם, העולם מאמין להם, כי כל אלה זה בני השטן בעצמו, חאמס זה בני השטן, זה השטן בעצמו.

היות ועכשיו התחיל כבר 'הזמן', וצריך ללמוד גמרא כל יום עשרה דפים, אז

נפש, היא שורפת את החולצה הצמודה זה מסירות נפש, וגם בן שישרוף את המכנסיים [הצמודים והקצרים] שלו אז יהיה מסירות נפש.

אסור ללכת במכנסיים צמודות, לנפץ את השיאומי, את הסמארטפון, את הסמרטוט, שזה גם יצירת השטן, כל הדברים האלה זה יצירת השטן, כל חאמס זה יצירת השטן, זה יותר גרוע משדים יותר גרוע מחיות טרף, מאריות, מנמרים, מנחשים, זה יותר גרוע ממיליארד נחשים, מנחש עם שבע ראשים.

שְׁעוֹר שְׁנַמְסָר בְּלֵיל חֲמִישִׁי נח ד' מִדְּחֲשׁוֹן לַפְּנֵי תַּפְּלַת עֲרַבִּית (שְׁעוֹר א')

... הוא (- הָרַב עוֹבְדָה יוֹסֵף) לֹא הִתְכַּוֵּן
לְהִתִּיר לְכַנּוֹת לְהוֹצִיא
שְׁעָרוֹת, חֶסֶם וְשָׁלוֹם, הוּא לֹא
הוֹלֵךְ נֶגֶד כָּל הַפּוֹסְקִים וְכָל גְּדוּלֵי
הַדּוֹר וְכָל הַדּוֹרוֹת שֶׁל שָׁלֹשׁ אֲלֶף
שָׁנָה מִמֵּתָן תּוֹרָה, הוּא רַק אָמַר
אֵת זֶה לְחַלּוֹנֵיּוֹת שְׁמַתְחִילוֹת
לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה, אִזּוֹ הוּא הַקָּל לָהֶם
אֵיזָה פֶּס קָטָן לְהוֹצִיא רַק
בְּהִתְחַלָּה, וְכֻלָּם חִיבוֹת לְכַסּוֹת
אֵת הָרֹאשׁ לְגַמְרֵי. הַבְּנוֹת שֶׁל
הָרַב עוֹבְדָה יוֹסֵף, לֹא מוֹצִיאֹת
שְׁעָרָה. וְכֵכָה זֶה אֶצֶל הַגּוֹיִם גַּם
כֵּן — לֹא מוֹצִיאִים שְׁעָרָה, גַּם
כֵּכָה זֶה אֶצֶל הָעֲרַבִּיִּים — לֹא
מוֹצִיאִים שְׁעָרָה, כָּל הָאֲחִיוֹת
בְּעֵין כְּרָם לֹא מוֹצִיאֹת שְׁעָרָה,
הֵייתִי עִם יוֹסֵף בְּיַחַד, הוּא אָמַר
לִי: אֶצְלָם, אִם מוֹצִיאִים שְׁעָרָה
— שׁוֹכְרִים לָהּ אֵת כָּל הָעֲצָמוֹת,
פְּשׁוּט, עִם מַקָּל, עַד שֶׁהִיא תַעֲשֶׂה
תִּשׁוּבָה וְתַחֲלִיט שֶׁהִיא יוֹתֵר לֹא
מוֹצִיאָה שְׁעָרָה. אִזּוֹ הַבְּנוֹת
צְרִיכוֹת לְדַעַת שֶׁהֵם לֹא מוֹצִיאֹת

לְגַבְרִים נִקְצָר, לְגַבְרִים בַּמָּקוֹם
לְקָרוֹא סֵפֶר שֶׁלֶם אוֹ שְׁלוּשָׁה
סִפְרִים, מַסְפִּיק שְׁקוֹרְאִים סֵפֶר
אֶחָד מִחֲמִישָׁה, [בְּתַהֲלִים] יֵשׁ
חֲמִישָׁה סִפְרִים, שְׁצִרִיכִים כָּל יוֹם
לְגַמּוֹר סֵפֶר אֶחָד, כַּדִּי לְהַסְפִּיק
עֲשָׂרָה דְּפֵי גִמְרָא, וְגַם צְרִיכִים
לְעַמּוֹד שְׁמוֹנָה עֲשָׂרָה אַרוּךְ,
וּמַעֲרִיב, עַכְשֵׁיו אֲנַחְנוּ כָּבֵר
בְּדִיוֹק בְּתַשַׁע וַחֲצִי עַד שֶׁשׁ וַחֲצִי
זֶה בְּדִיוֹק תַשַׁע שְׁעוֹת, יֵשׁ עַכְשֵׁיו
9 שְׁעוֹת לִישׁוֹן לְכָל אֶחָד, כָּל
הַבְּנִים הוֹלְכִים לִישׁוֹן תַשַׁע
שְׁעוֹת, הַבְּנוֹת יֵשְׁנוּ עַד שֶׁבַע,
וַיִּתְפַּלְלוּ שְׁחֵרִית.

כִּי רַק זֶה מָה שִׁיכוֹל לְהַבִּיא אֵת
הַגְּאוּלָּה, וּלְמַגֵּר אֵת בְּנֵי
הַשִּׁטָּן שֶׁהִשְׁתַּלְּטוּ עַל אֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל, עֲרַבִּים מוֹכְנִים לְתַת
לְיְהוּדִים אֵין סוּף שְׁטַחִים, אֲבָל
רַק בְּמַדְבַּר סִהְרָה, אוֹ בְּאוֹגְנָה,
אוֹ בַּמָּקוֹם אַחֵר, וְלִכֵּן כַּדִּי לְהַבִּיא
אֵת הַגְּאוּלָּה הַשְּׁלֵמָה, זֶה רַק תְּלוּי
בְּתַפִּילַת הַבְּנוֹת, בְּצַנִּיעוֹת שֶׁל
בְּנוֹת, וְעַ"י זֶה נִזְכָּה לְגְּאוּלָּה
הַשְּׁלֵמָה, בְּמַהֲרָה בִּימֵינוּ, אֲמֵן!

שְׁעָרָה.

כְּתוּב בַּמִּדְרָשׁ: מְטַמְטֵם גָּמוֹר,
פְּשוּט גּוֹי גָּמוֹר. רַבִּי עֲקִיבָא שָׁאַל
אֶת כָּלכָּא שְׂבוּע, אַבָּא שֶׁל רַחֵל:
תַּגִּיד, מִי זֶה, מִי זֶה הִחֲתַן שְׁלֹךְ?
מִי הוּא הֵיךָ בְּכָלֵל? אוֹלֵי הוּא
יָדַע לְהַגִּיד מִשְׁנָה? אוֹלֵי הוּא
יָדַע... הוּא לֹא יָדַע לְהַגִּיד בְּרַכַּת
הַמְזוֹן, הוּא לֹא יָדַע לְהַגִּיד בְּרַכַּת.
פְּעַם לֹא הֵיךָ אֶרְגוּנֵי נֶעַר, לֹא הֵיךָ
יְשִׁיבוֹת, כָּל אֶחָד לָמַד [בְּאִפּוֹ]
פְּרָטִי, מִי שֶׁהֵיךָ עֲשִׂיר לְקַח מוֹרָה
פְּרָטִי, מִי שֶׁלֹּא הֵיךָ עֲשִׂיר לֹא יָדַע
לְהַגִּיד בְּרַכַּת. הוּא אָמַר: בְּרַכַּת
הוּא לֹא יָדַע לְהַגִּיד, בְּרַכַּת הַמְזוֹן
הוּא לֹא יָדַע לְהַגִּיד, אוֹת — אָפְלוּ
אוֹת אַחַת הוּא לֹא יָדַע. הוּא
הִתְחִיל לְלַמַּד עִם הַיְלָדִים בַּחֲדָר
בְּגִיל שְׁלֹשׁ. שָׁאַלוּ: מַה בָּאֵת?
הוּא אָמַר: בָּאֵתִי לְשָׂמֵר עַל הַיְלָד
שְׁלִי, הוּא הִתְבַּיֵּשׁ. כְּתוּב בְּאָבוֹת
דְּרַבִּי נִתָּן פָּרֶק ו': שֶׁהוּא לָמַד
זוֹהֵי אֶלֶף, אֶלֶף בֵּינֵי גִימָ"ל.
הוּא לֹא יָדַע שֶׁיֵּשׁ כְּזֶה דְּבַר בְּכָלֵל,
הוּא לֹא יָדַע אֶלֶף בֵּינֵי, הוּא לֹא
יָדַע כָּלוּם. רַחֵל אָמְרָה לוֹ: אַתָּה
נִהְיָה גְדוֹל הַדּוֹר, אֲנִי אֶעֱשֶׂה
אוֹתָךְ גְדוֹל הַדּוֹר. הַכֵּל זֶה תְּלוּי
בְּאֶשָּׁה.

וּמַעֲבָשׂוּי רַק יִגִּידוּ סֵפֶר אֶחָד
[תְּהִלִּים], גַּם הַבְּנִים גַּם
הַבָּנוֹת שֶׁהוֹלְכוֹת לְסַמִּינָרִים —
רַק יִגִּידוּ סֵפֶר אֶחָד מִהַחֲמֻשָּׁה
סֵפֶרִים, לֹא אֶת כָּל הַתְּהִלִּים. כִּי
הַבָּנִים צְרִיכִים לְלַמַּד גְּמָרָא, מִ-
8:30 עַד 20:30 לּוֹמְדִים גְּמָרָא,
וְאִין זְמַן לְהַגִּיד אֶת הַתְּהִלִּים רַק
בְּבֵית, בְּמִקּוֹם לְשַׁחֵק קֶצֶת
בְּפִיירְמָן וּבְכָל מִינֵי שְׂטִיּוֹת, אִז
יִגִּידוּ סֵפֶר אֶחָד מִהַחֲמֻשָּׁה
סֵפֶרִים, גַּם הַבְּנִים וְגַם הַבָּנוֹת, לֹא
יֹוֹתֵר מִסֵּפֶר אֶחָד.

וְהַבָּנוֹת צְרִיכוֹת לְהִיּוֹת
בְּסַמִּינָרִים, לְהַגִּיעַ
בִּ-8:30 לְסַמִּינָר, שֶׁיְהִי מוֹרוֹת
וּמִנְהֻלוֹת, כְּמוֹ אֲשֶׁתּוֹ שֶׁל הָרַב
עוֹבְדֵיהָ יוֹסֵף, שֶׁבְּכָל הַהִסְפָּדִים
מְזַכְרִים אֶת מַרְגְּלִית, יֵשׁ בֵּית
מַרְגְּלִית, בְּכָל הַהִסְפָּדִים אוֹמְרִים
שֶׁהַכֵּל בְּזִכְרוֹת מַרְגְּלִית. כָּל מַה
שֶׁאָדָם נִהְיָה גְדוֹל הַדּוֹר — זֶה רַק
בְּזִכְרוֹת אֲשֶׁתּוֹ. רַבִּי עֲקִיבָא נִהְיָה
גְדוֹל הַדּוֹר — רַק בְּזִכְרוֹת אֲשֶׁתּוֹ,
הִיא אָמְרָה: אַתָּה הוֹלֵךְ לְלַמַּד
תּוֹרָה. הִיא לְקַחְתָּה רוּעָה צֶאֱנָן,

— יֵשׁ לָהּ שְׁעָתִים וַחֲצִי לְהַתְּפַלֵּל,
אָבֵל בְּסַמִּינָר הִיא צְרִיכָה לְהִיּוֹת,
לְשַׁבֵּת עַל הַכֶּסֶּא שֶׁהִיא לֹא
מְבִינָה כְּלוּם, לֹא מְשַׁנָּה.

וּבְנֹת אָסוּר לָהֶם לְבֹא עִם
צְעִיפִים לְסַמִּינָרִים,
הַבְּנֹת שֶׁבְּסַמִּינָרִים לֹא יְכוּלוֹת
לְבֹא עִם שׁוּם צְעִיפִים וְעִם שׁוּם
כְּסוּי רֹאשׁ, אִי אֶפְשָׁר לְתַקַּע חֵץ
בְּעֵינַיִם שֶׁל הַמּוֹרֹת וּלְהִיּוֹת
אֲחֵרוֹת מִשָּׂאֵר הַתְּלִמִּידוֹת, כָּל
הַבְּנֹת שֶׁהוֹלְכוֹת לְסַמִּינָרִים —

הָאִשָּׁה הִיא צְרִיכָה לְהִיּוֹת מוֹרָה
וּמְנַהֶלֶת, אֶפְלוּ הִיא לֹא
מְבִינָה כְּלוּם — לֹא מְשַׁנָּה, הִיא
צְרִיכָה לְשַׁבֵּת בְּסַמִּינָר בְּלִי לְהַבִּין
כְּלוּם, אִזּוּ הִיא תְּבִין בְּגִיל 18,
תְּבִין בְּגִיל 19, בְּסוּף הִיא תַהֲיֶה
מוֹרָה, מְנַהֶלֶת. כָּל הַמְּנַהֲלוֹת וְכָל
הַמּוֹרוֹת זֶה אֵלֶּה שֶׁלֹּא הִבִּינוּ
כְּלוּם, בְּסוּף הֵם נִהְיוּ אֵינְשֻׁטִין.
בְּנוֹת לֹא מְבִינֹת כְּלוּם, בֵּת לֹא
מְבִינָה כְּלוּם, הִיא צְרִיכָה לְהַגִּיעַ
לְסַמִּינָר, 8:30 בְּסַמִּינָר. הִיא
רוֹצָה לְהַתְּפַלֵּל הִיא תִקּוּם בְּשֵׁשׁ

תַּפְלָה — לֹא הָיָה לָהֶם שׁוֹם
מִקּוֹם לְלֶכֶת. הַיּוֹם יֵשׁ כָּבֵר אֶלְפֵי
סְמִינָרִים, בְּכָל עֵיר, בְּכָל כְּפָר,
בְּכָל מוֹשָׁב.

וְחִיבוֹת לְלֶכֶת — הֵם בָּאוֹת בְּלֵי
כְּסוּי רֹאשׁ, בְּלֵי צְעִיפִים. וְאֵת זֶה
הֵם יַעֲשׂוּ אַחֲרֵי הַחֲתָנָה, אַחֲרֵי
הַחֲתָנָה.

וְהַבְּנוֹת צְרִיכוֹת לְדַעַת, שֶׁהֵבֵת
הִיא חִיבַת לְלֵמֵד, אֵת
הַתַּנּוּ"ךְ, אֵת הַחֲמֵשׁ, אֵת הַפְּרֻשָּׁה
לְדַעַת, אֵת הַרְשׁוּ"י "לְסֻסִּים
אַתֶּם", הַרְשׁוּ"י הַרְאִשׁוֹן צוֹעֵק:
"לְסֻסִּים אַתֶּם". כִּי מִחֵר מְגִיעַ
מִקְרוֹן — רֹאשׁ מִמְשַׁלֵּת צְרַפֶּת,
נִקְנָה שֶׁהוּא יִתֵּן אוֹר יֶרֶק לְהַכְנִס
לְעֵזָה, אַחֲרֵת אֵי אֶפְשָׁר לְהַכְנִס
לְעֵזָה. כִּי בְּמִכָּה רֹאשׁוֹנָה יֵשׁ
יְמוֹתוֹ אֶלֶף בְּחוּרִים, בְּמִכָּה
רֹאשׁוֹנָה. וְהַחֲמָאס מְחַכָּה לָהֶם,
הַחֲמָאס אוֹמֵר: אֲנִי כָּבֵר
מִתְגַּעְגַּע, אֲנִי בְּכִלְיוֹן עֵינַיִם,
מְצַפֶּה שֶׁכָּבֵר תְּבוֹאוּ. הוּא הַכִּין
טִילִים, הוּא הַכִּין תַּת מְקַלֵּעַ, הוּא
הַכִּין לָהֶם סְכְרִיּוֹת, תְּרַנְגוֹל עַל
מְקַל, וְגַם פְּחִיּוֹת, הוּא רוֹצֵה
שֶׁהַ"פְּחִיּוֹת" יִהְיֶה כְּ"בְכִיּוֹת".
הַעֲרַבִּים אוֹמְרִים "בְּכִיּוֹת" לֹא
"פְּחִיּוֹת", אֲזוֹ הוּא מְחַכָּה
שֶׁהַ"פְּחִיּוֹת", תִּהְיֶה לְ"בְכִיּוֹת". אֲזוֹ
בְּכֻלָּל אֵי אֶפְשָׁר לְהַכְנִס לְעֵזָה, כִּי

כִּי כָל הַמְּלַחֲמָה הַזֹּאת זֶה רַק
בְּגִלְלַת הַבְּנוֹת עֲכָשְׁיוֹ, הָרַב
עוֹבְדֵיהָ יוֹסֵף אָמַר: שֶׁכָּל מְלַחֲמַת
יוֹם כְּפוֹר כִּי לֹא שָׁמְרוּ עַל
צְנִיעוּת. לַפְּנֵי חֲמִשִּׁים שָׁנָה הָיָה
רַק [סְמִינָר] "אוֹר הַחַיִּים" אֶחָד בְּסֻךְ
הַכֵּל, הַיּוֹם יֵשׁ כָּבֵר אֶלְפֵי
סְמִינָרִים, לְבָנוֹת לֹא הָיָה כְּלוֹם,
רַק "אוֹר הַחַיִּים", זֶה מֵה שֶׁהָיָה
בְּסֻךְ הַכֵּל לַפְּנֵי חֲמִשִּׁים שָׁנָה,
עֲכָשְׁיוֹ אֲנַחְנוּ חֲמִשִּׁים שָׁנָה
מִמְּלַחֲמַת יוֹם כְּפוֹר, הָיָה רַק
סְמִינָר אֶחָד בְּכָל הָאָרֶץ — "אוֹר
הַחַיִּים", וְסְמִינָר שֶׁל הָרַב ווֹלְף,
זֶה הָיָה סְמִינָר שֶׁל הָרַב קַרְלִיבֶךְ
"אוֹר הַחַיִּים", וְהָיָה סְמִינָר שֶׁל
הָרַב ווֹלְף זֶה בְּבִנְיַן בְּרַק, וְסְמִינָר
אֶחָד בִּירוּשָׁלַיִם. זֶה הָיָה הַכֵּל,
עוֹד לֹא הָיָה סְמִינָרִים, עוֹד לֹא
הָיָה כְּלוֹם. הַבְּנוֹת בְּכָל הַמוֹשְׁבִים
וּבְכָל הַמְּקוֹמוֹת לֹא הָיָה לָהֶם
לְאִיפָה לְלֶכֶת, הֵם הָיוּ מִמֶּשׁ
אֲמֻלּוֹת, הֵם רְצוּ תוֹרָה הֵם רְצוּ

זֶה אֶלֶף הַרוּגִים בַּמֶּכָּה הָרֵאשׁוֹנָה.
 עֲבָשׂוּ נְהַרְגוּ קִצְיֵן סִירַת בְּגָלִיל,
 בְּבָבוּל הַצְּפוֹנִי,
 מִהַחִזְבָּאֲלָלָה, שְׁאָמְרוּ שִׁישׁ לָהֶם
 טִילִים הִכִּי מְדִיקִים בְּעוֹלָם, [ו] אֶת
 הַחִזְבָּאֲלָלָה, עֲבָשׂוּ הָאֲמֵרִיקָאִים
 הִבִּיאוּ אֶלְפֵי מְאָרִינְס, מְאָרִינְס זֶה
 נִקְרָא קוֹמְנְדוּ — הַקוֹמְנְדוּ
 הָאֲמֵרִיקָאִי לְהַכְנִס לְלִבְנוֹן, לְחַסֵּל
 אֶת הַחִזְבָּאֲלָלָה, אִם יָרוּ "טִיל
 אֶחָד". לְבִינְתִים כְּכָר יָרוּ אֵיזָה
 עֶשְׂרִים טִילִים... אִז אֲנַחְנוּ
 נִמְצָאִים בְּמִלְחָמָה עִם
 הַחִזְבָּאֲלָלָה, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְזָכֵר
 שְׁעֵזָה אֲנַחְנוּ לֹא נִגְמַר עִם
 הַחֶמָּאס לְעוֹלָם.

וְהַבֵּל תְּלוּי בַתְּפִלוֹת שֶׁל הַבְּנוֹת
 וּבְצִנְיָעוֹת שֶׁל הַבְּנוֹת,
 שְׁשׁוּם בַת לֹא מְקַצֶּרֶת אֶת
 הַשְּׂמֵלָה וְלֹא מְרִימָה שְׂרוּוֹל, הִיא

צְרִיכָה לְדַעַת שְׁ[הַגּוֹף הַנֶּהָ] זֶה
 מִהַנְּחָשׁ, כָּל אֶחָד נִמְצָא בְּגוֹף שֶׁל
 נְחָשׁ, גַּם הַבְּנוֹת וְגַם הַבְּנִים, יִשׁ
 נְחָשׁ זָכֵר וְנְחָשׁ נִקְבָּה, שֶׁבֶן
 מִסְתַּכֵּל עַל בַּת וּבַת עַל בֶּן אִז
 מִתְחַבְּרִים שְׁתֵּי הַנְּחָשִׁים, וְאִז
 נְהַרְגִים יְהוּדִים. כָּל זֶה כְּתוּב
 בַּמְּגִלָּה עֲמוּקוֹת קצ"א¹, כָּל אֶחָד
 יִלְמַד אֶת הַמְּגִלָּה עֲמוּקוֹת הַזֶּה,
 שֶׁבֶן מִסְתַּכֵּל עַל בַּת בְּרָאִיָּה
 אֲסוּרָה וּבַת עַל בֶּן רְאִיָּה אֲסוּרָה
 אִז מִיָּד מִתְחַבְּרִים שְׁנֵי הַנְּחָשִׁים
 — הַנְּחָשׁ שְׁבָאִישׁ וְהַנְּחָשׁ
 שְׁבָאֲשָׁה, וְאִז זֶה נִהְיָה
 אֲנִדְרָלְמוּסִיָּא — אֲנִדְרָה זֶה זָכֵר
 וּמוּסִיָּא זֶה נִקְבָּה, וְנְהַרְגִים
 יְהוּדִים.

וַיּוֹדְעִים שְׁבָרְגַע שִׁיכְנְסוּ לְעֵזָה
 יְהַרְגוּ אֶלֶף בַּמֶּכָּה
 רֵאשׁוֹנָה, אֶפְלוּ מֵאֵשׁ כַּחֲתוּמֵינוּ, כִּי
 כְּכָר לֹא יוֹדְעִים לְהַבְדִּיל בֵּין

מֵרֵאשִׁי מִקוֹמוֹת וְהַעֲרוֹת

¹ נמצא סמא"ל הוא סוד קל"א, ולילית היא סוד תפ"א שרוכבת על ת"פ מחנות, כ"ב באריכות באופן קפ"ד, תצדף תפ"א וקל"א יחד, עולה ברי"ת, וזה סוד כורת ברי"ת, כי כשמזדווגין יחד בסוד ברי"ת, אז אנדרלמוסו"א בא לעולם שהוא דבר ונוקבא יחד סמאל לילית, אנד"ר דבר, למוס"א נוקבא, כמו אנדרוגינוס כמו שכתב א"א ז"ל, ואז הורגת טובים ודעים (ב"ר פכ"ו ה'), בסוד חרב נוקמת נקם ברי"ת.

¹ מגלה עמוקות על ואתחנן אופן קצ"א וזה סוד אלמלא ניתנה רשות לעין לראות אין בריה יכולה לעמוד (ברכות ו' ע"א), וסוד אין יצר הרע שולט אלא מה שענינו ראוות (סוטה ח' ע"א), וסוד מלאך המות מלא עיניו"ם (ע"ז כ' ע"ב), וסוד גירא בעיני דשטנא (קידושין פ"א ע"א), ומדרגה דיליה היה בלעם שתום עין (במדבר כד טו), ולכן סנהדרין שנקראו עיני העדה, נקרו לעיניו (יומא ס"ט ע"ב).

מחבלים לחילים.

8:25, ואז תוך חמש דקות מגיעים לסמינר, הסמינר זה כאן קרוב, חמש דקות הליכה ברגל, אדם יכול מ-6:00 עד 8:25 הוא יכול לגמר אפלו את כל התהלים, אבל מה שחייבים זה רק להגיד ספר אחד מחמשה ספרים.

שעור שנמסר בליל

חמישי נח ד' מרחשון

לפני תפלת ערבית (שעור ב')

לא מוחאים כפים בשמונה עשרה, בנות לא מוחאות כפים בקול רם, וגם לא שרות, באמצע התפלה אסור לשמע את השירה של הבנות, ובנות לא שרות, וגם לא בשבת, פה לא קרליבך ולא רפורמים.

שעור שנמסר בליל

חמישי נח ד' מרחשון

אחרי תפלת ערבית

בשעה 22:00 כלם יהיו במטות היום, עד סוף המלחמה, רק אומרים ספר אחד מחמשת הספרים, ומי שרוצה

או הכל תלוי בבנות. הבת צריכה לדעת שהיא צריכה ללכת לסמינר, להיות כמו רחל אשתו של רבי עקיבא, לראות שבעלה יוכל ללמד מ-8:30 עד 20:30.

היא צריכה להיות משפילה, כתוב "מה' אשה משכלת" (משלי

ט, ד), אסור לה להיות מטמטמת,

אם אשה מטמטמת — אז גם הבנים יצאו מטמטמים, האשה צריכה להיות למדנית וחקמה

וחרפה ושנונה, ואפלו אם היא לא מבינה כלום — אז זה לא משנה, אז היא תבין בגיל 18,

אבל היא תשב בכתה. ב-8:30 כל הבנות יהיו בבית הספר. הם רוצות להתפלל? שיקומו בשש.

אנחנו כבר בעשר אחרי התפלה, מעשר עד שש זה שמונה שעות, שלא צריך יותר מזה. מי שלא יכול להרדם שיחזיק ספר במטה,

יש ספרי צדיקים, ילמד את הפרשה במטה, אבל מעשר עד שש כל אחד גם הבנים צריכים להיות במטה, בשש קמים הכי מאחר, ואפשר להתפלל עד

אֶפְשָׁר לְהַפְּלוֹת בֵּין בְּנוֹת לְבָנוֹת,
אִי אֶפְשָׁר לִפְגַּע בְּבָנוֹת שֶׁהוֹלְכוֹת
גַּם בְּצַנִּיעוֹת אֲבָל מִחֲכוֹת לְיוֹם
הַנְּשׂוֹאִין שְׁלָהֶם לְכֶסֶת אֶת
הָרֵאשׁ, לְכֵן אֵין לְבֵא לְסַמִּינָרִים
עִם כְּסוּי רֵאשׁ.

וְלִשְׁמַע בְּקוֹל הַמּוֹרוֹת — "שֶׁאֵל
אָבִיךָ וַיִּגְדֶּךָ זְקֵנֶיךָ
וַיֹּאמְרוּ לְךָ" (דְּבָרִים ל"ב, ז), כְּבוֹד אָב
וְאִם זֶה הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן, עֲשֵׂרֵת
הַדְּבָרוֹת, לְפָנֵי הַשֶּׁבֶת. וְאוֹמְרִים
בְּ"עַל חֲטָא" אֲמַרְנוּ חֲמֵשׁ
פְּעָמִים: עַל חֲטָא שְׁחָטָנוּ
בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים. אֲסוּר לְבַת
לְהִתְחַצֵּף לְמוֹרָה, כָּל שֶׁפֶן שְׁלֵא
לְהִתְחַצֵּף לְמִנְהֵלֶת. כָּל מֵה
שֶׁהַמוֹרָה אוֹמְרֵת זֶה קְדוּשׁ, כָּל
הַמְּנַהֲלוֹת הֵם קְדוּשׁוֹת וְטְהוֹרוֹת,
כְּלֵם כְּבָר עִם עֲשֵׂרֵה בָּנִים וְעֲשֵׂרֵה
בָּנוֹת.

כָּל בַּת צְרִיכָה לְדַעַת שֶׁהִיא
צְרִיכָה לְהִבְיֵא לְעוֹלָם עֲשׂוֹר
בָּנִים וְעֲשׂוֹר בָּנוֹת, מִיִּנְיָמוֹם.
וְלִהְיוֹת מוֹרָה בְּיִשְׂרָאֵל, וְלִהְיוֹת
מְנַהֵלֶת בְּיִשְׂרָאֵל, וְלִפְתַּח סַמִּינָר
לְאַלְפֵי בָּנוֹת, שֶׁכָּל הַבָּנוֹת יוֹכְלוּ
לְבֵא לְסַמִּינָרִים, כָּל בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל,

יְכוֹל לְהִגִּיד גַּם אֶת הַכֹּל וְגַם
פְּעָמִים, אֲבָל לֹא עַל חֲשִׁבוֹן
הַלְמוּדִים וְלֹא עַל חֲשִׁבוֹן
הַסַּמִּינָרִים, בְּ-30:8 כָּל הַבָּנוֹת
בְּסַמִּינָר, הַבָּנִים בְּיִשְׁבִּיבוֹת בְּ-
30:8, צְרִיכִים לְהִסְפִּיק עֲשׂוֹר
דָּפִים כָּל יוֹם עַד סוֹף הַמְּלַחְמָה.

עֲבָשׂוּ אַרְבַּע מֵאוֹת אֶלְף אֲנָשִׁים
מִחֲכִים עַל הַגְּבוּל,
מִפְּחָדִים לְהַכְּנֵס פְּחַד מוֹת, כִּי הֵם
אוֹמְרִים שֶׁבְּמִכָּה הָרֵאשׁוֹנָה יָמוּתוּ
אֶלְף אִישׁ. וּמִחֲכִים שְׁמָה הַחֲמָאס
בְּכִלְיוֹן עֵינַיִם, עִם סְפָרִיּוֹת, עִם
מִמְתָּקִים, עִם עוֹגִיּוֹת, עִם
תְּרַנְגוּלִים עַל מִקָּל, עִם טִילִים,
עִם תַּת מִקְלָעִים, עִם רְמוֹנִים, כָּל
הַנֶּשֶׁק הַכִּי חָדִישׁ מִחִפָּה לְצַה"ל
בְּרַגַע שֶׁהוּא יַעֲזוּ לְהַכְּנֵס לְרִצּוּעָה.
צְרִיכִים קִדְם לְפוּצֵץ אֶת כָּל
הַבַּתִּים, צְרִיךְ קִדְם לְפוּצֵץ אֶת כָּל
הַבַּתִּים, אֶת כָּל הַסַּמְטָאוֹת, בְּלִי
זֶה אִי אֶפְשָׁר לְהַכְּנֵס.

וְזֶה רַק תְּלוּי בְּצַנִּיעוֹת שֶׁל הַבָּנוֹת,
שְׁלֵא מוּצִיאֹת אֶפְלוּ שְׁעָרָה
אַחַת חֵס וְשְׁלוֹם, לְבָנוֹת אֲסוּר
לְהוּצִיא שְׁעָרָה, הַבָּנוֹת הַצְּעִירוֹת
הוֹלְכוֹת לְבַתֵּי סֶפֶר וְסַמִּינָרִים, אִי

כָּלֶם נִכְנָסוּ, פְּתָאֵם שְׁמַעוּ פְּצוּץ
אֲדִיר כְּמוֹ טִיל, שְׁכָרוּ אֶת הַדְּלֶת
וְאֲנָשִׁים נִכְנָסוּ לְבֵית כְּנֶסֶת, נִכְנָסוּ
אִיזָה אֶלְף אִישׁ, הַבֵּית כְּנֶסֶת
הַתְּמַלָּא עַד אָפֶס מְקוֹם, לֹא הָיָה
אֲפָשָׁר לְהִכְנִיס סִכָּה. כָּלֶם רָצוּ
לְבֹא לְהַתְּפַלֵּל, אֵין אַחַד שֶׁלֹּא
רוֹצֶה לְבֹא לְהַתְּפַלֵּל, הִהְכִי חֲלוּנֵי
רוֹצֶה לְהַתְּפַלֵּל, וְהַקְּפוֹת שְׁנִיּוֹת
עִם סִפְרֵי תוֹרָה.

וּבְמִקוֹם סִפְרֵי תוֹרָה הֵם - הַמְּאֹרְגָנִים
שֶׁל הַמְּסִיבָה] אָמְרוּ: יֹא לְלָהּ,
בֹּא נִתְחִיל לְרַקֵּד עִם וּוְדָקָה,
נִתְחִיל לְרַקֵּד עִם וַיִּסְקִי. תִּרְאוּ מַה
שֶׁקָּרָה, רַקְדוּ עִם וַיִּסְקִי — בָּאוּ
מִחֻבְּלִים. זֶה לֹא עוֹזֵר שְׁשׁוֹתִים
וּוְדָקָה וַיִּסְקִי, בְּהַקְּפוֹת שְׁנִיּוֹת

בְּלֵי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, כָּלֶם רוֹצוֹת
תוֹרָה, כָּל הַבְּנוֹת — הִכִי חֲלוּנֵיּוֹת
רוֹצוֹת תוֹרָה.

בְּרִיזְנֶנְגוֹף הִגִּיעוּ אֶלְף בְּנוֹת, בְּיוֹם
הַכְּפוּרִים הִגִּיעוּ אֶלְף
בְּנוֹת, הַחֲלוּנִים הִשְׁתַּגְּעוּ, רֹאשׁ
הָעִיר חוֹלְדָאֵי הִשְׁתַּגְּעוּ, רָצָה
לְהַתְּאָבֵד. מַה קוֹרָה כָּאן? ! אֶלְף
בְּנוֹת הוֹלְכוֹת לְהַתְּפַלֵּל? ! הַבְּתִי
כְּנֶסֶת כְּבָר מְלֵאִים, מְפַצְצִים.

אֲנִי זוֹכֵר שֶׁהֵייתִי יֶלֶד בֶּן עֶשֶׂר,
שְׁכָרוּ אֶת הַדְּלֶתוֹת שֶׁל הַבֵּית
כְּנֶסֶת בְּיוֹם כְּפוּר, פְּשׁוּט הִרְבִּיעוּ
לְגַבְּאִים מִכּוֹת. אֲנָשִׁים נִכְנָסוּ, כִּי
לֹא כָלֶם קָנוּ כְּרִטִיס, [הַגְּבֵאִים]
מִכְּנִיסִים רַק מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ כְּרִטִיס,
פְּשׁוּט הִרְבִּיעוּ לָהֶם מִכּוֹת וְנִכְנָסוּ,

הָיָה 900, [כיוון שכל המחבלים מתחבאים
שם] לְבִינְתִים זֶה רַק 20.

עַל כָּל פָּנִים, אֲנַחְנוּ עֹשִׂי
צְרִיכִים לְדַעַת שְׁקַבְּלָנוּ אוֹר
יָרֵק מֵהָאֲמֵרִיקָאִים, בִּידָן הַגִּיעַ,
בְּמִקּוֹם לְתַת אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
לְעֵרְבִים, לְאִבּוֹ מֵאֲזָן, אִז הוּא לֹא
בֹא לְפַגֵּיֶשֶׁה אִז הוּא לֹא קָבַל
כְּלוּם, מִסְפֵּן. [-] בְּרוּךְ ה', עֹשִׂי
צְרִיכִים לְחַסֵּל אֶת הַחֲמָאס, הוּא
עֹשֶׂה אֶת הַזְּעוּת הַכִּי מֵתַעֲבֹבֹת,
הַכִּי נוֹרְאוֹת שְׁלֹא הָיָה מִימֹת
עוֹלָם, יוֹתֵר גְּרוּעַ מֵהֵנְאֻצִים, יוֹתֵר
גְּרוּעַ מִכָּלֵם.

וְלָבֵן כָּלֵם מְגִיִּסִים. הַסְּפָרִים
רִיקִים, אִין מִים, אִין אֶכְל,
כָּל הַמְּדַפִּים רִיקִים. פֶּשׁוּט אִין מִי
שְׂיִשִּׁים עַל הַמְּדַפִּים אֶת הַמִּים,
אֶת הַגְּמְבָה, אֶת הַיְרִקוֹת, אֶת
הָאֲבִטִיחִים. אִין אֲבִטִיחִים, וְחֻצֵי
מֵהַיְרִקוֹת כְּבָר נִגְמְרוּ, אִי אֶפְשָׁר
לְהִבִּיא חֲדָשִׁים, אִין מִי שְׂיִבִיא,
אִין מְכוֹנִיּוֹת, הַכֵּל בְּצָבָא.

וּמְחַר מְגִיעַ מִקְרוֹן רֹאשׁ מִמְשַׁלַּת
צְרַפֶּת — מְנוּאֵל, וְהַקּוֹדֵם
הוּא נִכְדֵּי שֶׁל סִבְתָּא יְהוּדִיָּה
שְׁהִיָּתָה בְּאוּשׁוּיָן, הַרֹאשׁ

וְהַקְּפוֹת רֹאשׁוֹנוֹת, רְצוּ לְהַחֲלִיף
אֶת זֶה, עֹשִׂי נְהַרְגוּ חֲמֵשׁ אֶלְף
יְלָדִים וְיְלָדוֹת נְעָרִים וְנְעָרוֹת,
אֲמָרוּ: הִנֵּה אֲנַחְנוּ הַחֲלוּנִים לֹא
צְרִיכִים סְפָרֵי תוֹרָה, לָנוּ יֵשׁ
וְיִסְקִי, לָנוּ יֵשׁ וּוְדָקָה. וּוְדָקָה —
אִז הַתְּנַפְּלוֹ עֲלֵיהֶם מְחַבְּלִים תוֹךְ
שְׁנֵיָה.

וְרַק הַבְּנוֹת שְׁהוֹלְכוֹת בְּצַנִּיעוֹת,
הֵם יְכוּלוֹת לְדַחֹת אֶת
הַמְּחַבְּלִים. הַמְּחַבְּלִים זֶה שְׂדִים
וְרוּחוֹת שְׁנִבְרָאִים מֵהַעֲבֵרוֹת, זֶה
בְּכָלֵל לֹא בְּנֵי אָדָם, זֶה יוֹתֵר גְּרוּעַ
מִמְּפֻלְצוֹת. זֶה גַּם לֹא שְׂדִים,
שְׂדִים — יֵשׁ שְׂדִים טוֹבִים, יֵשׁ
חִידָקִים טוֹבִים, זֶה יוֹתֵר גְּרוּעַ
מִשְׂדֵּים, יוֹתֵר גְּרוּעַ מִכָּל זֶה
שְׁקָרָאנוּ וְרֵאִינוּ וְשִׁמְעָנוּ, הֵם
נִכְנְסוּ לְבִתִּים עִם יְלָדִים וְעִם
תִּינוֹקוֹת, דְּבָר כְּזֶה לֹא הָיָה
מִבְּרִיאַת הָעוֹלָם. עֹשִׂי ה' שְׁלֵם
לָהֶם כָּפָל כְּפָלִים, שְׁהַתְּפוּצָן
לָהֶם טִיל בְּתוֹךְ הַבֵּית חוּלִים,
וּבְמִקּוֹם 500 רַק מֵתוֹ 20 לְצַעֲרָנוּ,
אִז צְרִיכִים קִצֵּת יוֹתֵר טְפָה
לְהַגְדִּיל אֶת הַמְּסָפֵר. וּבְעֵירָאק
אֲמָרוּ שְׁהֵיָה 900, הַלְּוֹאֵי שְׁזֵה

לְדַעַת: הִיא פְּתֻחָה כְּפִתּוֹר — נְהַרְגִים אֶלֶף חִילִים. כָּל כְּפִתּוֹר שֶׁהִיא פְּתֻחָה — נְהַרְגִים אֶלֶף חִילִים. הִיא קָצְרָה אֶת הַשְּׂמֵלָה — נְהַרְגִים אֶלְפִים חִילִים. הֶלְכָה שָׁקוֹף — נְהַרְגִים גְּדוּד שָׁלֵם, עֶשֶׂר אֶלֶף חִילִים.

עֲבָשׂוּ אֲנַחְנוּ מִמֶּשׁ עַל סָף הַמְּתַנִּים, [מא] יִכְנָסוּ לְעִזָּה, יִהְיוּ תוֹף כֶּמָּה יָמִים עֲשָׂרוֹת הַרוּגִים, אֵף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ, אֵף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ מַה יִּהְיֶה עוֹד דָּקָה. וְכָל הָעוֹלָם מְגִיעַ, כָּל הָעוֹלָם מְגִיעַ לְעִזּוֹר לָנוּ, כָּל הָעוֹלָם — רֹאשׁ מִמְּשַׁלֵּת גְּרַמְנִיָּה הִיא אֶתְמוֹל, הַיּוֹם זֶה הִיא בִּידוֹן, מִחֵר מְגִיעַ מִקְרוֹן — רֹאשׁ מִמְּשַׁלֵּת צָרְפֶת. כָּלֵם בָּאִים לְעִזּוֹר, כָּלֵם בָּאִים, כָּלֵם בָּאִים לְעִזּוֹר בְּנֻטֵל, כִּי אֶלְפִים קוֹמְנֵדוֹ הִגִּיעוּ מֵאֲמֵרִיקָה, לְהַכְנִס לְעִזָּה, לְהַכְנִס לְלִבְנוֹן, אִם לִבְנוֹן יִתְחִילוּ לְהַעֲיֵף טִילִים עַל צֶפֶת עַל חִיפָה אִזּוֹ הֵם אָמְרוּ שְׁנִכְנָסִים, הֵם מְבִיאִים צָבָא מִכָּל הָעוֹלָם. הַכֹּל לְעִזּוֹר לְיִהוּדִים אַחֲרֵי כִּזּוֹ שׁוֹאָה שְׁנִהְרָגוּ שֵׁשׁ מִלִּיּוֹן, הַגּוֹיִם רוֹצִים לְכַפֵּר, אִיךָ

מִמְּשַׁלֵּה הַקּוֹדֵם שֶׁל צָרְפֶת הוּא אָמַר: סִבְתָּא שְׁלִי הִיתָה יְהוּדִיָּה, הִיא הִיתָה בְּאוּשׁוּיָן. עַל כָּל פְּנִים הוּא הַתְּקִיף אֶת רֹאשׁ מִמְּשַׁלֵּת אִירָאן, הוּא הַתְּקִיף אוֹתוֹ, הוּא אָמַר: אֲנַחְנוּ נִלְחָמִים עַל הַחֶפֶשׁ. אַתֶּם אוֹמְרִים שְׂאֵתֶם רוֹצִים חֶפֶשׁ? תַּעֲשׂוּ חֶפֶשׁ עַל הַיָּרֵחַ, תִּלְכוּ לַיָּרֵחַ, יֵשׁ שָׁם מִסְפִּיק אֲדָמוֹת, אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ לַיָּרֵחַ הַיּוֹם כְּבָר, תִּקְחוּ שָׁם אֲדָמוֹת, מַה אַתֶּם רוֹצִים מִיְהוּדִים הַמְּסַכְּנִים! ?

הַיּוֹם אוֹמְרִים: הַיְהוּדִים זֶה הַנְּאֻצִים וְהַעֲרָבִים זֶה הַיְהוּדִים, זֶה הַתְּהַפֵּךְ. כֶּכָּה מִפְּרָסְמִים בְּכָל הָעֲתוּנִים, בְּבִלְאָרוֹס, בְּכָל מְקוֹם, בְּבִרְלִין.

אֲבָל זֶה רַק תְּלוּי בְּשׁוּבוֹ בָּנִים, שְׂמַעְשָׁר עַד שֵׁשׁ כָּלֵם צָרִיכִים לְהִיּוֹת בְּמִטּוֹת, בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל — בָּנִים, בְּנוֹת. עוֹד שְׂעָה וְחֻצֵי כָלֵם בְּמִטּוֹת, כָּלֵם מְגִיעִים לְסַמִּינָרִים בְּזֻמָּן, שׁוֹמְעִים בְּקוֹל הַמּוֹרוֹת, בְּקוֹל הַמְּנַהֲלוֹת.

וְהוֹלְבִים צָנוּעַ כְּמוֹבָן, לֹא מִפְּשִׁילִים שְׂרוּוֹל, לֹא פוֹתָחִים כְּפִתּוֹר. בֵּת צָרִיכָה

לְסַלַח לְעַצְמָם, זֶה דְבַר שְׂאִין לוֹ סְלִיחָה וּמַחִילָה, כָּל מָה שְׁהָרְגוּ 1500 יְהוּדִים עֲכָשְׁיוּ וְכָל מָה שְׁהָרְגוּ שֵׁשׁ מַלְיוֹן שְׁזֵה תִשַׁע מַלְיוֹן, זֶה דְבָרִים שְׂאִין לְזֵה כְּפָרָה וְלֹא מַחִילָה, וְהַגּוֹיִם לֹא יוֹדְעִים אִיךָ לְכַפֵּר עַל זֶה, הֵם רוֹצִים לְכָל הַפְּחוֹת עֲכָשְׁיוּ לְתַקֵּן טָפָה אֶת הָעוֹלוֹת הַנּוֹרְאוֹת שֶׁכָּל הָעוֹלָם שֶׁתֵּק.

[בּוֹמֵן הַשּׁוֹאָה] כָּל הָעוֹלָם יִדַע שְׁהוֹרְגִים יְהוּדִים, יִדְעוּ שְׁהוֹרְגִים יְהוּדִים, כָּל יוֹם עֲשָׂרִים אֶלֶף יְהוּדִים נִהָרְגוּ, בְּכָל יוֹם בְּבַת אַחַת עֲשָׂרִים אֶלֶף, בִּיחַד חֲמִשִּׁים אֶלֶף, בְּנַעֲמָרוֹב, וּבְוִיטְעֶבְסֶק, וּבְכָל הָעָרִים. יֵשׁ סֵפֶר שְׁלֹם, כָּל הָעָרִים, כְּמָה יְהוּדִים נִהָרְגוּ שָׁם, זֶה מִתְחִיל בְּעֲשָׂרִים אֶלֶף... בְּקִיב הָרְגוּ מְאֹה אֶלֶף יְהוּדִים, וּבְבֹאֲבִי יָאֵר עֲשָׂרִים אֶלֶף יְהוּדִים. בְּכָל מְקוֹם נִהָרְגוּ בְּלִי סוּף. זֶה עוֹבֵר אֶת הַתִּשַׁע מַלְיוֹן, [הַהֲרוּגִים בְּמַלְחַמַת הָעוֹלָם הַשְּׁנִיָּה מִ] כָּל הָעוֹלָם יֵשׁ שִׁבְעִים מַלְיוֹן, וְהָעוֹלָם שֶׁתֵּק.

וְהָעוֹלָם יִדַע שְׁהוֹלְכֶת לְהִיּוֹת מְלַחֶמֶת עוֹלָם,

צִרְצִיל אָמַר מַלְיוֹן פַּעַם שְׁהוֹלְכִים לְהַשְׁמִיד אֶת כָּל אֲרוֹפָה. כָּלֵם צָחֲקוּ עָלָיו, אַז בְּרַגַע שְׁהִיְתָה הַפְּלִיֶּשֶׁה הָרְאִישׁוֹנָה לְצָרְפַת, אַז לְקַחוּ (- כְּלוֹמֵר פִּיטְרוּ) אֶת צִמְבְּרִלִין יִמַח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, הוּא תִכְנֵן אֶת כָּל הַמְּלַחְמָה, בְּחֲרוּ בְּצִרְצִיל [לְנַחַל אֶת בְּרַטְנִיָּה בְּמַלְחַמָּה נֶגֶד הַנַּאֲצִים], אָבֵל הוּא לֹא הָאָרֶץ יָמִים, הוּא אָמַר לְתַת אֶת אֲרֶץ יִשְׂרָאֵל לְיְהוּדִים נֶגֶד רוֹזְוֹלֵט [נְשִׂיא אֲרֻצוֹת הַבְּרִית], רוֹזְוֹלֵט אָמַר בְּשׁוֹם אֲפֹן לֹא, לֹא לְתַת אֶת אֲרֶץ יִשְׂרָאֵל לְיְהוּדִים. בְּסוּף ב־22 בְּאֶפְרַיִל שְׁבֻעִים לְפָנָי סוּף הַמְּלַחְמָה [רוֹזוֹלֵט מַת, הוּא] לֹא [רִאָה אֶת סִיּוֹם] הַמְּלַחְמָה.

וּמְרוֹמֵן [שַׁעֲלָה לְנִשְׂאוֹת אֲרֻצוֹת הַבְּרִית] אָמַר לְבֵן גְּרִיּוֹן שְׁבִרְגַע שֶׁתְּתַחֵל מְלַחְמָה תוֹךְ יוֹם לֹא יִשְׂאָר פֶּה יְהוּדִי אֶחָד. כְּמוֹ שְׁעֲכָשְׁיוּ חֶסְלוֹ 21 קְבוּצִים, חֶסְלוֹ, לֹא נִשְׂאָר אֶחָד חַי, הַכֹּל שְׁרוּף, הַכֹּל הָרוֹס. מְאֹה אֶלֶף יְהוּדִים נִשְׂאָרוּ בְּלִי בְּתִים, בְּלִי כְּלוֹם. מִי שֶׁנִּשְׂאָר בְּחַיִּים אֵין לוֹ בֵּית, אֵין לוֹ בְּגָדִים, הוּא רַק נִשְׂאָר

שְׁעוֹר שְׁנַמְסֵר בְּלִיל שְׁשֵׁי נֶחַ' מִרְחֲשׁוֹן אַחֲרֵי תַפְלַת עֵרְבִית

אז עדין לא נכנסים לעזה, זה פחד מות, מפת אש ראשונה זה אלף הרוגים, יש שם סמטאות צרות, כל סמטה זה מטר על מטר ושני מטר. החמאס מחכה בכליון עינים, הוא מצפה, הוא רוצה לעשות להם "קבלת פנים" יפה, לקבל את פניהם עם ממתקים, ותרגולים על מקל, ופחיות, אבל אצל הערביים

עם הפתנת לעור, עם שמלה דקה לעור. כי קמו מהשנה וכל הבית מלא מחבלים, בקשי הצליחו לברח, להמלט. עכשיו תפסו בשבי, 1,500 הרוגים, זה דבר שלא נתפס במח.

ומי שיציל את כל המצב זה רק הבנות, שעכשיו קבלו על עצמן ללכת בשמלות ארוכות, ולסגר את כל הכפתורים, ולהוריד את השרוולים עד סוף היד, אז בזכות זה תהיה הגאלה השלמה, במהרה בימינו אמן.

הסמטאות. ועכשיו גם צריכים להביא להם אכל, מספנים²].

אבל הכל תלוי רק בבנות, ברגע שהם הולכות בצניעות —

אז אפשר להפנס לעזה ושום חיל לא ימות ושום חיל לא יהרג, והבנים צריכים לפוצץ את כל השאומי שלהם, כלם קנו שאומי, כלם צריכים לפוצץ, לקחת פטישים ולשבר את זה, את הסמארטפון, את כל השטויות, את כל ה... זה הכל מעשה שטן, פי זה כפשוטו השטן המציא את זה, להכשיל את הנער, את הילדים התמימים והקדושים.

לזרק את כל המכנסים הצמודות והקצרות, אסור ללכת עם

מכנסים קצרות וצמודות (שולחן ערוך, אבן העזר סימן כג, ו), גם מזה נהרגים אלף חילים, זה הכל תלוי בקדושה ובטהרה, כמו שכתוב בכי תצא בספר דברים "ולא יראה בך ערות דבר ושב

"פתיות" זה "בכיות", הפחיות נהפכים לבכיות... וטילים, וכל מיני דברים. ויודעים שאי אפשר להפנס בשום אופן.

עכשיו זה הצבא הכי חלש שיש בכל הדורות, בכל העולם. הערבים זה הצבא הכי חזק, חמאס — הצבא הכי חזק, חיזבאללה — הצבא הכי חזק, כבר פי עשר מהחמאס, יש להם את הטכנולוגיה הכי חדישה. כבר נהרגו שבע חילים בצפון מהחיזבאללה, שזה הכל כי ילדה פתחה כפתור או הרימה את השרוול טפה או קצרה את השמלה — באותו רגע נהרגים אלף חילים. ברגע שבת חושפת את הברך אז נהרג גדוד שלם, כיון שאם רואים לה את הברך אז כבר רואים לה את כל הגוף — אז נהרג גדוד שלם, אז לכן אי אפשר להפנס. אולי ברביעי הבא יספיקו כבר לפוצץ את כל

מראי מקומות והערות

² פליטים. לנו יש מאה אלף פליטים, להם יש כבר מליון פליטים. (כמבואר בשיעורים שה' אומר מעשי ידי טובעים בים, וכ"ו, שנוח לה' שהרשעים יעשו תשובה ולא יהרגו ברשותם)

² עכשיו הולכים לחבר ככל משוכו בנים - ככל של 300 קילומטר, הוא יעזר לנו לחבר את החשמל, 300 קילומטר. להעביר חשמל לעזה, למספנים, לרעבים. ערביים מספנים... אין להם חשמל, אין להם אכל, אין להם פלום... כלם

מאחר"ך" (דברים כג, טו).

תורה 1500, השמחת תורה
נהפכה ממש לאכל, אז מי שישב
בספכה וצם ביום כפור — נצל, מי
שלא ישב בספכה וצם ביום כפור
— לא יוכל להנצל, עכשיו כל עם
ישראל יעשה תשובה, וכלם
מקבלים את השבת ולקים את כל
המצוות, ובזכות זה נזכה לגאולה
השלמה, במהרה בימינו אמן.

כל המלחמה הזאת וכל מה
שקרה עכשיו שנהרגו 1500
אנשים, ומאתים שמונים שבויים
בידי החמאס, ושבויים בידי
הג'יהאד, תינוקות יש שמה,
אמהות, וסבתות בגיל שמונים,
שמונים וארבע, שמונים וחמש,

אין להם תרופות
הם יושבים על
הארץ, מתעללים
בהם, מענים אותם,
אי אפשר לתאר את
הענויים שעושים
להם עכשיו, זה
הכל בגלל
שמישהי פתחה
איזה כפתר, מישהי
הרימה את
השרוול, מישהי
קצרה את השמלה,
מישהי גלתה את
הברך — באותו
רגע נהרגים אלפים
אלפים. שבשמחת

והתקדשתם

עיקר היצר הרע - אחר הנשואים

לְתַאֲוֹת — זֶה זְנוּת מִמֶּשׁ! הוּא עוֹבֵר עַל אֲסוּר זְנוּת "לֹא תִהְיֶה קְדֻשָּׁה מִבְּנוֹת יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִהְיֶה קֹדֶשׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל" (דְּבָרִים כג, יח), הוּא הֶפֶךְ אֶת אֲשֶׁתוֹ לְקְדֻשָּׁה (כִּלְשׁוֹן הַפֶּלֶא יוֹעֵץ שם), כִּי הוּא מִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהּ בְּשִׁבִיל הַיֵּצֵר הָרָע שְׁלוֹ, הוּא חוֹשֵׁב "יֵשׁ לִי עֲכָשְׂיוֹ אִשָּׁה — הַיֵּצֵר הָרָע מִתָּר, עַד הַיּוֹם [לִפְנֵי שְׁהִתְחַמֵּן] הַיֵּצֵר הָרָע אֲסוּר, עֲכָשְׂיוֹ הַיֵּצֵר הָרָע מִתָּר." אֲבָל הַיֵּצֵר הָרָע לֹא מִתָּר, הַיֵּצֵר הָרָע זֶה יֵצֵר הָרָע, זֶה אֲסוּר, זֶה חֲטָא עֵץ הַדַּעַת. כָּל הַמָּאָה עֲשָׂרִים שָׁנָה חִיבִים לְהִלָּחֵם בַּיֵּצֵר הָרָע, כָּל הַמָּאָה עֲשָׂרִים שָׁנָה. אָדָם בָּא לְעוֹלָם, לְהִלָּחֵם עִם הַיֵּצֵר הָרָע! הוּא חוֹשֵׁב שֶׁהַיֵּצֵר הָרָע יֵשׁ לוֹ דְרוֹר, וְזֶה מִתָּר, וְאִזּוֹ יוֹצֵאִים יְלָדִים בְּעֵלֵי מוּמִים, יְלָדִים אוֹטִיסְטִים, מוֹנְגוּלִים...³

כֹּל הַמִּלְחָמָה זֶה עִם הַתַּאֲוָה הַנּוֹרָאָה שֶׁאָדָם צָרִיךְ לְהִילָחֵם עִם הַתַּאֲוָה הַנּוֹרָאָה וְלִכֵּן אוֹמְרִים "וַיִּגְעַר בִּיצֵר הָרָע מִן הַנְּשׂוּאִים", מֵה זֶה מִן הַנְּשׂוּאִים שֶׁאָדָם נִשְׁוִי אִזּוֹ הַיֵּצֵר הָרָע מִתְגַּבֵּר עָלָיו אִזּוֹ הַיֵּצֵר הָרָע, שֶׁהוּא לֹא נִשְׁוִי אִין לוֹ נִיסוּן כֹּל בְּכֹל שֶׁהוּא נִשְׁוִי יֵשׁ לוֹ נִיסוּן כֹּל יוֹם כֹּל שְׁעָה רַגַע, אִזּוֹ מִן הַנְּשׂוּאִים. הַעֵיֶקֶר זֶה וַיִּגְעַר בִּיצֵר הָרָע מִן הַנְּשׂוּאִים זֶה אֲנַחְנוּ מִבְּקָשִׁים בְּכֹל קְרִיאַת הַתּוֹרָה בְּכֹל סֵפֶר תּוֹרָה עֲכָשְׂיוֹ אֲנַחְנוּ מוֹצִיאִים סֵפֶר תּוֹרָה כֹּל יוֹם הַיּוֹם הוֹצֵאנוּ סֵפֶר תּוֹרָה אִזּוֹ מִתִּי שְׁמוֹצִיאִים סֵפֶר תּוֹרָה אוֹמְרִים וַיִּגְעַר בִּיצֵר הָרָע מִן הַנְּשׂוּאִים כִּי עַל יְדֵי הַסֵּפֶר תּוֹרָה מִבְּטָלִים אֶת הַיֵּצֵר הָרָע לְגַמְרֵי. אָדָם צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁאִם הוּא מִשְׁתַּמֵּשׁ בְּאֲשֶׁתוֹ

מִרְאֵי מַקּוּמוֹת וְהַעֲרוֹת

לְהִיּוֹת מְנַהֵג... כָּל הַרְאֵשִׁי מִמְּשֻׁלוֹת הֵם יְלָדִים אוֹטִיסְטִים, מֵה שֶׁהוּא פוֹתֵב שֵׁם שֶׁהַיֵּלֵד אוֹטִיסְט אִזּוֹ הוּא נִהְיָ מְשֻׁעַ כֹּהֵ וְהוּא מִתְחַיֵּל לְצַעֵק וְלִנְהֵם וְכֵלֵם רְצִים אַחֲרָיו.

³ אוֹמְרִים שֶׁיֵּלֵד אוֹטִיסְט יוֹתֵר פֶּקֶח מֵיֵלֵד רְגִיל, עֲכָשְׂיוֹ קְרֵאנוּ מֵאִמֶּר. אִזּוֹ כָּל אֶחָד יִתְפַּלֵּל שִׁיְהִיָּה לוֹ יֵלֵד אוֹטִיסְט... כָּל אֶחָד צָרִיךְ לְהִתְפַּלֵּל, כִּמְהָ שֶׁהַיֵּלֵד הוּא יוֹתֵר אוֹטִיסְט הוּא יוֹתֵר שָׁנוֹן, הוּא יוֹתֵר... מִתְּפַתְחִים לוֹ חוּשִׁים אַחֲרִים, הוּא יְכוֹל

הפרשה

במשנת מורינו הרב

כל העניין של נמרוד – זה לעשות מה שרוצים

שהקירות היו אדומים מחום והוא יצא חי, כי הוא היה, קרא לו איקרי הוא היה מקרר את המים, אז המלך ראה את מלאך גבריאל בתוך האש מקרר את הכבשן אז המלך השתחוה לו אז המלך [נמרוד] במקום שהמלך יגיד שיש אלוקים [כשראה שאברהם יצל מכבשן האש] הוא אמר לו אתה אלוקים, אז יותר קל, אם אברהם אלוקים – אז אפשר לעשות מה שרוצים, הוא לא רואה כלום, אם הוא אומר ה' הוא האלוקים, אז ה' הוא רואה הכל, מה שיש, ה' רואה מסוף העולם ועד סופו אבל אם אברהם הוא האלוקים אז אפשר לעשות מה שרוצים כי עובדי עבודה זרה עושים מה שרוצים מה שבא להם הם הולכים לפסל [4]. אז עכשיו

אברהם שבר את הפסלים, אתה יודע מה זה לשבור פסלים, לא היה אף אחד שמאמין [בה'] חוץ ממתושלח אבל מתושלח היה מסתגר באיזה קריה אף אחד לא העיז לשבור פסלים הראשון ששבר פסלים זה אברהם אבינו הוא אמר אני שובר את כל הפסלים אמרו לו נזרוק אותך לתוך האש, שיזרקו לאש! בסוף הוא כעס, למה האש לא שורפת אותו, הוא כעס אמרו הרן הוא מכשף, הרן עשה כישוף, עכשיו נזרוק את הרן אז ראו שזה אש שורפת [שהן נשרף] אמרו שהוא עשה כישוף שהאש לא תשרוף.

במו שמסופר על ר' יהודה הנשיא [צריך לומר: 'נשיאה'] שירד לתוך המרחץ

מראי מקומות והערות

שלא אוכל כבש בפסח הראשון אוכל בשני עכשיו למדנו את זה בהעלותך זה הפסח השני אז הם עושים שני קריסמוס שלא הספיק לקחת סמים בראשון יקח בשני ולכן עושים פעמיים שמי שלא קנה מספיק... ולא הספיק לקנות... שיקנה בשני אז הם עושים פעמיים

⁴ והנוצרים זה עבודה זרה, לכן הנוצרים עושים מה שהם רוצים בחג המולד, עושים את כל העברות שבעולם, עכשיו היה שני קריסמוס למה שנים? שמי שלא יין בקריסמוס הראשון אז יכול לשתות בקריסמוס השני כמו פסח שני הם למדו מהיהודים שעושים שני פסח אז מי

אדם פתח את העין הוא ברא עוד שדים ועוד שדים ואז אין לו פרנסה, ואין לו... והוא לא מביין למה, כי פתחת את העיניים, עכשיו גייסנו מאה מיליארד אבל לא לאבד את זה אם פותחים את העיניים מאבדים, אתה לא צריך לנסוע לאמריקה, נגמר, נגמר הסיפור עם אמריקה, אין אמריקה, פוצצו אותה, פוטיין פוצץ, זה נמחק, כל אמריקה נמחק [5], נגמר אמריקה אין אין זה מחוק זה כבר, יש רק ארץ ישראל פה יש את כל השפע שבעולם תחזיק מעמד יום יומיים תראה שהשפע מתחיל להגיע. (שיעור מתשפ"ג)

אנחנו לומדים פרשת בא שנמרוד אמר גילתי אליל חדש הוא לא רצה להודות שה' הוא האלוקים כי אם ה' הוא אלוקים אז צריכים לשמור את העיניים אסור להסתכל.

כי יוסף אמר לאחים אסור להסתכל, האחים אמרו לנו זה לא מזיק, מה זה לא מזיק? זה כן מזיק אפילו שאין לך הרהור רע אבל זה מזיק, זה בורא שדים, כל ראייה, אדם רואה אשה זה בורא עוד שדים ועוד שדים ועוד שדים זה כל הנאצים וכל הרומאים וכל היוונים, בחנוכה – כל היוונים, אז

מראי מקומות והערות

⁵ אתה כבר קנית כרטיס? עוד לא, יש נס הנגה עכשיו זה היה הולך לאיבוד.

קריסמוס, שבת שעברה היה הקריסמוס והם עושים פעמיים כי הם לקחו את זה מאדם הראשון שעשה פעמיים חנוכה.

חמנות בלעדיות בהדפסה על קנוס איכותי

ניתן להזמין במייל:
gmail.com@3189061

או בטלפון:
 053.318.9062 גברים:
 053.418.6468 נשים:

הוספות ממורינו הרב שליט"א

תענוג ושמחה בעשיית מצות עשה של ונקדשתי באופן הנזכר לעיל מהרגשת תענוג נשמי הוה שהוא מהצרעת משכא דחוניא, וכד יאמר. וראיה לדבר שיותר היה לו תענוג ושמחה בעשיית מצות עשה של ונקדשתי באופן הנזכר לעיל שאפילו היו חוטפין אותו רוצחים באמצע אכילה ותיחוד הקדוש לעשות לו העינוים קשים הייתי משמח את עצמי על קידוש השם יתברך יותר מתענוג נשמי הוה, אך יזהר שיהיה דובר אמת בלבבו ושיהיה אז בשעת מעשה תקוע על לוח לבו בתוכיות ובפנימיות הלב באמת גמור, ולא ישטה את עצמו להיות כגונב דעת עליונה חס ושלום.

שבחי הר"ן יז

גם אמר שתזווג של הצדיק האמת, קשה עליו ענין זה. ולא די שאין לו שום תאוה כלל, כי אם אדרבא יש לו יסורין מזה ממש כמו יסורי התינוק בשעת מילה. כי ממש יסורין אלו יש להצדיק בשעת זיווג ויותר מזה. כי התינוק אין לו דעת, על כן אין היסורים שלו גדולים כל כך, אבל הצדיק שיש לו דעת יסוריו גדולים מהתינוק. וזה היה אצלו דבר פשוט ואמר שכל אדם יכול לזכות לבוא למדרגה זו. וכפי הנראה מדבריו היה שקדשתו של עצמו גבה עוד יותר ויותר.

צעטיל קטן

מרבנו הרב רבי אלימלך מליזענסק צוק"ל זיע"א

אלה הדברים אשר יעשה אותם האדם וחי בהם:

א. בכל עת ורגע שהוא פנוי מן התורה, ובפרט שהוא יושב במל לבדו בחדר או שוכב על מטתו ואינו יכול לישן, יהיה מהרהר במצות עשה זו של ונקדשתי בתוך בני ישראל, ודמה בנפשו ויצויר במחשבתו כאילו איש גדול ונורא בוער לפניו עד לב השמים, והוא בשביל קדישת השם יתברך שובר את טבעו ומפיל את עצמו להאש על קידוש השם יתברך, ומחשבה טובה הקדוש ברוך מצרפה למעשה, ונמצא שאינו שוכב ויושב במל, רק מקיים מצות עשה דאורייתא.

ב. בפסוק ראשון של קריאת שמע וברכה ראשונה של שמונה עשרה יהרהר בנזכר לעיל, ועוד יכוין אם יענו אותו כל אומות העולם בכל עינוים קשים ויפסמו עורו מבשרו להכחיש חס ושלום ביהודו, וסבול כל היסורים ולא יודה להם חס ושלום, ויצויר בדעתו ומחשבתו כאלו עושין לו בנזכר לעיל, ובה יצא ידי חיוב קריאת שמע ותפלה כדיון.

ג. גם בשעת אכילה ותיחוד הקדוש יכוין בנזכר לעיל, ובשיתחיל להרגיש תענוג נשמי יצויר במחשבתו בנזכר לעיל, ותיכף ומיד יאמר בפיו ובלבבו שיותר היה לו

קדושת הבכרשה

| מעלת ירושלים |

זה ה'יה מגיע לחרמון. אבל "כטל חרמון שירד על הררי ציון".

"זקן אהרן שירד על פי מדותיו" (שם פסוק ב') כי אהרן שפכו עליו שמן המשחה, הוא נבהל שמן המשחה? כי ה' מגלה עכשו ב'לך לך' את כל הסודות של בית המקדש. כל 'לך לך' זה הסודות "אל הארץ אשר אראך" (בראשית י"ב א') זה הר המורה זה בית המקדש, זה המנוחה לכן ב'לך לך' יש את כל הסודות של המנוחה, של בית המקדש. כי "לך לך" זה מאה ו"אברהם" זה מאתים ארבעים ושלוש, מאתים ארבעים ושלוש. כתוב שלעתיד לבוא כל בקר יזרח שמש, יהיה - השמש תהיה פי שבע כפול שבע כפול שבע - פי שלוש מאות ארבעים ושלוש, וזה רמזו ב'לך לך; אברהם - לך לך. שפה מרמז בעצם כל האורות שהיה לעתיד לבוא. כי פה בירושלים יהיה האור פי שלוש מאות ארבעים ושלוש מהשמש! (שיעור מתשפ"ג).

אין שום סבה לסוע לחוץ לארץ. פה זה ארץ זבת חלב ודבש. "המשביע בטוב עדך" (תהלים ק"ג ה') "כי חזק בריחי שיעריך בך בנגיך בקרבך, השם גבולך שלום חלב חטים ישביעך" (שם קמ"ז ג' - ד') פה בירושלים יש את כל השפע.

"כטל חרמון שירד על הררי ציון" (שם קל"ג ג') אז טל חרמון יורד על הררי ציון איך זה...? טל חרמון יורד על החרמון! איזה מן פסוק זה, מי כתב את הפסוק? רק שובו בנים מסגלים לכתב כאלה פסוקים. "כטל חרמון שירד על הררי ציון". על הר ציון יורד טל ציון - טל ירושלים, ועל החרמון יורד טל חרמון. איזה פסוק משנה זה "כטל חרמון שירד על הררי ציון" אלא כל הטל של העולם, כל הגשמים יורדים בארץ ישראל! כל הגשמים שעכשו יורדים באירופה, מקדם באים לירושלים, ומפה מתפזרים לכל העולם. אז הטל מקדם מגיע לירושלים אחר

קדושת הצדיקים

לב בער לה' |

ר' ישראל בער אודסער - ז"ח השון

ידע שיש סלונים וקרלין, וזה מה שהוא יודע שיש בעולם, וחויץ מזה הוא לא ידע כלום.

ככה חודשיים הוא הולך עם הספר הזה, ובוכה שעה שעתיים בהפסקת הצהריים, יושב שעתיים שם בין העצים ובוכה לה' שיפתח לו את המה שיוכל להבין את הגמרא, הוא ילד תמים, הוא לא הולך להתקלקל, ואז פתאום נכנס בחור אחד לחדר, ור' ישראל בער מחזיק את הספר בחדר, הוא היה בן שבע עשרה והבחור בן עשרים, [והבחור שואל:] איזה ספר זה? מה אתה מחזיק? אה, זה ברסלב, [ואומר לו הבחור:] ברסלב?! תדע לך שאליהו הנביא היה עם כל גדולי הדור, ישבו כל גדולי הדור, וכל הרבנים, וכל הראשי ישיבות, וכל האדמו"רים עם אליהו הנביא ביחד ואמרו שזה כפירה, כל ברסלב זה איסור דאורייתא להסתכל בספרים האלה.

ר' ישראל בער אומר: אם עכשיו היה בא אליהו הנביא - ככה ר' ישראל בער אומר לבחור - אם עכשיו היה בא אליהו הנביא ויגיד לי שאסור ללמוד בספר הזה הייתי אומר לו אתה לא אליהו הנביא, זה לא יכול להיות שאתה אליהו הנביא. (שיעור מתשפ"ג).

ר' ישראל בער מצא בנגיזה של הישיבה ספר בלי כריכה ובלי כלום, שכתוב שם תלך ותתבודד ותבקש מה', זה היה בדיוק מה שחסר לו, הוא היה במצוקה נוראה, אבא עיוור ואמא מסכנה, תשע ילדים בבית, ואף אחד לא מטפל בו, ואין חברותא ואין לו כלום, אין ארגוני נוער שיחזקו בחורים, הוא יושב שם אצל רבי מאיר בעל הנס ביישיבת סלונים ולא מבין מה מדברים [בלימוד], הוא יושב ככה ילד תמים, ומנסה להבין, ובוכה, והוא לא מבין כלום, פתאום ראה שכתוב תלך לשדה ותבודד לה', רבי מאיר בעל הנס זה היה הכל [מסביב] שדות ויערות וחורשות, לך ליד איזה חורשה וליד איזה עץ, ותשב ותבכה ותבקש מה' שיפתח לך את המה ושיפתח לך את הלב, יוריד לך את המסכים מהמת, ובדיוק זה מה שהוא חיפש, זה היה בלי כריכה, והדפים נשארו חשופים, והוא לא שם לב מה כתוב 'השתפכות הנפש', והוא לא ראה ברסלב, ברסלב זה כתוב רק בתחילת הספר, הוא בכלל לא ידע שיש ברסלב בעולם, הוא

מילתא דבר יהותא

6: חמאס במסר לישראל! לא מזיז לנו שתפציצו את תחנת הטלוויזיה בעזה – יש לנו שלוש תחנות (11, 12, 13) אצלכם...

7: מה זה אירוניה? אה שלי שגר באוקראינה הזמין אותנו להתארח אצלו – לנוח מהמצב הבעייתי בארץ...

8: לכל ההורים! משהו יכול לעשות לי סדר מתי מתחיל הלילה, ומתי מתחיל היום...

9: הילדים ששמרנו עליהם בעופרת יצוקה עם 'הקש בג', עשו לנו 'הקש בדלת'!

10: שמאלני וערבי מעזה נפגשו. השמאלני שואל אותו: אם מחר חמאס יגזול את מדינת ישראל, את מי תשמידו ראשונים? הערבי עונה: את השמאלנים כמובן! השמאלני: דווקא אותנו שתמכנו בכך ורצינו שתנצחו? הערבי: אם בגדתם בעם שלכם – אתם תבגדו גם בנו!

1: מבצע עופרת יצוקה, מבצע עמוד ענן, מבצע צוק איתן, מבצע שומר חומות – כמה פעמים אפשר לעשות 'מבצע' על אותו מוצר? לא הגיע הזמן לעשות 'מבצע חיסול' – עד גמר המלאי?!

2: תושבי עזה: אם המצרים לא נותנים לכם לעבור – תקפצו למים! לנו זה עבד...

3: לכל הפליטים הפלסטינים שברחו לסיני. מניסיון, ניתן לחיות במדבר סיני לפחות 40 שנה ברגוע. אם יחסר לכם מים, תנו מכה שתיים על איזה סלע! לנו זה עבד...

4: מצד אחד – חמאס מאיים שיכול לירות עד הצפון, מצד שני – חיזבאללה מאיים שיכול לירות עד הדרום, עוד קצת והם יורים אחד על השני...

5: חברים! לא לפרסם שמות של בכירי חמאס שחוסלו, המשפחה עדיין לא יודעת כלום...

קדושת הצדיק

| המתקת הדינים רק על ידי הצדיק |

הצדיק, הוא לא יודע להתקשר לצדיק, אז הוא לא יכול להמתיק שום דין, אפלו לומד התורה יומם ולילה לא יכול להמתיק שום דין. [סוטה] דף כ"ב: הוא עבר על כל התורה [כלומר אפילו למד את כל התורה], עבר על כל הש"ס מיליון פעם אבל הוא לא יודע מי הצדיק, הוא לא יודע. קרא ושנה ולא שמש תלמידי חכמים, הוא לא יודע מי זה הצדיק האמת, אז היה שואה, אולי בגלל זה היה שואה.

"רבי אלעזר אמר הרי זה עם הארץ, ר' שמואל בר נחמני אמר הרי זה בור". הוא לא למד כלום, אם הוא לא [מאמין] בצדיק הוא לא למד כלום. ר' ינאי אמר הרי זה כותי – גוי גמור, גוי לכל דבר, לא שומר שבת, ויינו יין נסך הרי זה כותי. (שיעור התשפ"ג).

משה השיג שלוש עשרה מדות של רחמים שמתקוות כל דין, זה רק הצדיק יכול.

כי רבי אחא בר יעקב אומר מי שלא יודע מהצדיק הוא נקרא מכשף. כאן בנקרא סוטה' עכשו לומדים סוטה בדף היומי, אז מי שלא יודע מהצדיק האמת הוא נקרא פשוט מכשף, כל התורה שלו זה כשוף. הוא לא יודע מי זה

סוטה כא, ע"ב

1

אתמר קרא ושנה ולא שמש תלמידי חכמים רבי אלעזר אומר הרי זה עם הארץ רבי שמואל בר נחמני אמר הרי זה בור רבי ינאי אמר הרי זה כותי רב אחא בר יעקב אומר הרי זה מגוש אמר רב נחמן בר יצחק מסתברא ברב אחא בר יעקב דאמרי אינשי רטין מגוי שא לא ידע מאי אמר.

התינוקות

כל העולמות, התינוק, שרק עלי, רק [על]
הבל פיהם של תינוקות של בית רבן העולם
[עומד].

העולם עומד רק על תינוקות של בית רבן

[העולם] רק עומד על הבל פיהם של תינוקות
של בית רבן שיום ולילה הם לומדים תורה,
הולכים לישון מוקדם לקום מוקדם, לומדים
עד 12 בלילה, קמים בשש ולומדים את הש"ס,
כמו שאומר היכל הברכה, שעד גיל שבע
צריכים לגמור את הש"ס, עד גיל שבע צריך
לדעת את כל הש"ס! כל הש"ס זה סיפורים.

העיקר זה שהילדים מקבלים את התורה,
שהזהר אומר בדף צ"ח שהילד עד גיל 13 אז
הוא כולו לה, הוא כולו הוא רק חושב על ה',
הוא רק קודש קודשים לה, מקדיש אותו לה,
כי התינוק הוא זך וטהור, התינוק אין לו שום
עבירות שום חטאים, בגיל 13 הוא כבר מתחיל
להניח תפילין, ואז הוא מקבל עליו עול תורה
ועול מצוות, תרי"ג מצוות.

[וצריכים לדעת את] כל הסיפורים של
חז"ל, [על] משה רבנו ואברהם אבינו קפץ
לאש, בגיל 13 הוא שבר את הפסלים בגיל
14 הוא קפץ לאש, נמרוד אמר לו או שאתה
קופץ לאש או שאתה מודה שאני אלוהים,
[אברהם] אמר: אתה לא אלוהים, אתה בשר
ודם, אתה לא יותר מפוחלץ, פוחלץ זה סתם
עור בלי כלום. ואז אברהם אמר אני קופץ
לאש. (שיעור מתשפ"ג).

[הילד] שהוא זך וטהור עד גיל 13, אז כל
תנועה שלו זה קודש קודשים, זה עושה רעש
בשמים, כי הזהר כותב בצ"ח במשפטים,
שהתינוק שהוא הולך לחיידר, הוא קם בבוקר
ושובר את השינה, וקם בשש בבוקר, בשבע
הוא כבר בחיידר, אז הוא עושה כזה קידוש
ה' שכל העולמות וכל המלאכים וכל הצבאות
מלווים אותו ומתעוררים ממנו, והוא מחיה את

קדושת הבית

לכל אישה יש רוח הקודש |

והעֲרִיבִים זֶה חֲסִידֵי אוֹמוֹת הָעוֹלָם, הַעֲרִיבִים זֶה יְפִי נֶפֶשׁ. אֶפְלוּ אֲבָרָהָם אָמַר, "לוֹ יִשְׁמַעְאֵל יִחְיֶה לְפָנַי" (בְּרֵאשִׁית י"ז ח) זֶה הָיָה אֲנָשִׁי מְרַצֵּ שֶׁהָיוּ מַעֲבָרִים בּוֹ. מִי אָמַר הֲרִי... כִּי אֲבָרָהָם הָיָה מַעֲבָר מִכָּל הַנְּשֻׁמוֹת, מִכָּל הַנְּשֻׁמוֹת שִׁיְהִי עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת. וְהַמְרַצִּים אָמְרוּ שֶׁהֵם הֵכִי יְפִים הֵם הֵכִי עֲדִינִים, הֵם הֵכִי עֲדִינֵי נֶפֶשׁ. הֵם... ||

עַל כָּל פְּנִים ה' אֹמֵר לְאֲבָרָהָם, אֲתָה לֹא מִבֵּין כְּלוּם, אֲתָה לֹא רוֹאֶה כְּלוּם! אֲתָה עוֹר, מֶה אֲתָה לֹא רוֹאֶה שֶׁהוּא "פְּרָא אָדָם יְדוּ בְכָל!" (בְּרֵאשִׁית ט"ז ב) לֹא... הוּא הֵכִי מֵתָק שֶׁבְעוֹלָם, כִּי הָיָה לוֹ פְּאוֹת אֲרֻכּוֹת עַד הַמִּתְנַיִם, כְּזֶה מֵתָק עוֹד לֹא הָיָה מִבְּרִיאַת הָעוֹלָם, כְּזֶה יֵלֵד מֵתוֹק וְחִמּוּד. אִי... הוּא יוֹרֵה חֲצִיִּים? הוּא יוֹרֵה חֲצִיִּים עַל צְפוּרִים, רַק בְּמִקְרָה זֶה פּוֹגַע בְּיַצְחָק... בְּמִקְרָה, לֹא בְכּוֹנֵה. הוּא בְחִיִּים הוּא לֹא הַתְּכַנֵּן לְהַרְגוֹ יְהוּדֵי. וְזֶה אָמַר אֲבָרָהָם שִׁישְׁמַעְאֵל הוּא יֵלֵד עֲדִין, וְיֵלֵד מֵתוֹק, וְלֹא מְגֵרָשִׁים יֵלֵד מִהִבְיַת! אֵין דְּבָר כְּזֶה! יֵלֵד כְּזֶה מֵתוֹק לְגֵרֵשׁ מִהִבְיַת! אֲבָל שְׂרָה אָמְרָה לוֹ אֵין לָךְ מֶה לַעֲשׂוֹת! הִלְדָּה הַזֶּה זֶה הֵכִי גְרוּעַ, זֶה פְּרָא אָדָם "יְדוּ בְכָל יוֹד כָּל בּוֹ" לְעוֹלָם הוּא לֹא יִהְיֶה בֶּן אָדָם, הוּא יִשְׂאָר פְּרָא אָדָם מֵהַיּוֹם שֶׁהוּא נוֹלָד עַד יוֹם מוֹתוֹ הוּא נִשְׂאָר פְּרָא אָדָם! אֵין לוֹ שׁוּם שְׂנוּי, וְלֹא הַתְּקַדְמוֹת רַק אַחֲוָה! אִז שְׂרָה הָיָה לָהּ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, וְהִיא הִיְתֵה נְבִיאָה.

הָאִשָּׁה הִיא תְּמִיד יֵשׁ לָהּ נְבוּאָה יֵשׁ לָהּ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, וְהָאִשָּׁה הִיא תְּמִיד יוֹתֵר מֵהָאִישׁ בְּכָל הַמּוֹבְנִים! כִּכֶּה ה' בְּרָא שֶׁהָאִשָּׁה תִּהְיֶה יוֹתֵר מֵהָאִישׁ, יוֹתֵר מִשְׁלֵמוֹת מֵהָאִישׁ, יוֹתֵר יְדָאת שְׁמַיִם מֵהָאִישׁ, יוֹתֵר תְּמִימָה מֵהָאִישׁ. הָאִישׁ הוּא מְלֵא קוֹמְבִינּוֹת הוּא יֵשׁ לוֹ אִיפּוֹנִים וְסִמְרֻטְפוֹנִים וְהֵכֵל זֶה עֲבוֹדוֹת זָרוֹת, הֵכֵל זֶה אֱלִילִים, הֵכֵל זֶה הָאָדָם שׁוֹרֵף אֶת הַנְּשֻׁמָּה שְׁלוֹ! בְּרַגְעַ שֶׁהוּא מְחִיזֵק אִיפּוֹן גְּשֻׁרְפָה לוֹ הַנְּשֻׁמָּה! גְּמַרְנוּ הוּא אֲבוּד לְנִצָּח נְצָחִים. הָאִשָּׁה עוֹד רוֹצֶה לְהַצִּיל מִשְׁהוּ, וְהָאִישׁ הוּא טַפֵּשׁ, הוּא לֹא מִבֵּין כְּלוּם, הוּא לֹא מִבֵּין שֶׁעֲכָשׁוּ הֵכֵל הוֹלֵךְ לְאֲבִדוֹן הוּא וְהַבְּנִים שְׁלוֹ! לְכֵן הָאִשָּׁה הִיא הַנְּלַחֲמֵת. לְכֵן אֹמֵר ה' לְאֲבָרָהָם "שְׁמַע בְּקוֹל שְׂרָה אִשְׁתְּךָ" מֶה שֶׁהָאִשָּׁה אֹמְרַת זֶה קֹדֶשׁ קְדָשִׁים! תְּמִיד צְרִיךְ לְשְׁמַע בְּקוֹל הָאִשָּׁה, חוּץ מֵאֵם תַּנִּיד לוֹ לְחַלֵּל שִׁבְתָּ, אֲבָל כָּל מֶה שְׁאוֹמְרַת זֶה קֹדֶשׁ קְדָשִׁים! כְּתוּב בַּפְּרָשָׁה "כָּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלֶיךָ שְׂרָה שְׁמַע בְּקוֹלָהּ" (בְּרֵאשִׁית כ"א י"ב), אֹמֵר רִשִׁי שֶׁשְׂרָה הִיְתֵה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מֵאֲבָרָהָם אֲבִינּוּ, כִּי רַק שְׂרָה הִבִּינָה אֶת הַאֲמֹת, הִיא הִבִּינָה הָיָה לָהּ עֵין חֲדָה, הָיָה לָהּ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ אֲמֵתִית. כִּי בְכָל אִשָּׁה יֵשׁ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, בְּכָל אִשָּׁה יֵשׁ בְּחִינַת נְבוּאָה.

[אוֹמְרִים:] כָּל הַדְּתִיִּים זֶה רוֹצְחִים... חוּץ מִמְרַצֵּ כָּל הַדְּתִיִּים רוֹצְחִים, מִי שֶׁהוֹלֵךְ עִם כִּפֶּה הוּא רוֹצֵחַ. לְכֵן רַצּוֹ לַעֲשׂוֹת עֲכָשׁוּ תְּכַנִּית לְמוֹדִים חֲדָשָׁה, וּמִבְּחִינִים שֶׁהַדְּתִיִּים הֵם רוֹצְחִים

1 אֵין גַּם... אֵין בְּעֵצְמִי בְּחֲרֵתִי מְרַצֵּ, רִצִּיתִי שִׁיְהִי לִי תְּרַבָּה מְרַצֵּ. אֲמַרְתִּי אִם אֵין יִבְחַר מְרַצֵּ, יִהְיֶה לִי הַמּוֹן מְרַצֵּ. אֵין יִתְחַיֵּל לְקוֹם פְּחָצוֹת, יִתְחַיֵּל לְקוֹם פְּתִימָיוֹן.

קדושת ההג מורה

רק ללמוד תורה |

כפול מאה גרם 14.4 לפי מאה גרם לפי החזון איש ביצה זה מאה גרם אז 14 וחצי קילו כל אשכול אז כל אשכול היה סאה ויום שני שתי אשכולות זה סאה כל זה גמרא כתובות בקי"א עמוד ב' וביום שלישי היה שלוש אשכולות סאה אז אמר לו הרבי שלו אם היית יושב ללמוד זה היה הלאה גדל הוא פחד שזה יגדל זה ירקב הוא אמר לא בשום אופן לא.

פה כל העניין אדם צריך לדעת שברסלב זה רק ללמוד גמרא.(שעור מתשפ"ב).

אצלנו רק לומדים תורה לא עושים שום דבר לא חורשים את השדות, כלום הכל גדל מעצמו יושבים לומדים תורה 18 שעות לא מוציאים את הראש מהספר אז הכל גדל האשכולות גדלים הכל גדל רק לומדים תורה.

כמו ריש לקיש ששלושה ימים הוא לא הגיע לישיבה שלושה ימים מה היית חולה בשפעת בקורונה מה, לא, היה כאלה אשכולות היה אשכול סאה, סאה זה 144 קילו ביצים

קדושת המידות

| לומרת המדבר בקדיש |

רמקול, לא מדברים בקדיש. מי שמדבר בקדיש אין לו חלק באלקי ישראל! הוא הכופר הכי גדול! אדם שמדבר בקדיש אז הוא מונע את כל ההשפעות. כי "על ידי זה ישפע שפע רב" אבל זה שדבר בקדיש הוא עצר את כל ההשפעות לא יכול להגיע שום השפעות. (שיעור מתשפ"ג).

אפשר לפעל הכל, לפקד עקרונות להחיות מתים. לרפא את כל החולים, היום הכל פועלים. זה הכל פועלים אפשר להחיות את כל המתים. רק לא לדבר בתפלה! אפלו לא שומעים את הקדיש, הרב לא מצליח להרים את הקול או בשבת אין

השר דורש: "לקדם הקמת בי"ד שיחיל את חוק פשעי הנאצים על החמאס"

כיום, החוק לעשיית דין בנאצים ועוזריהם קובע תחולה פלילית רטרואקטיבית על פשעים שבוצעו בתקופת השואה. השר כ"ץ מעוניין להקים בית דין צבאי מיוחד, שיישען על מודל הקיים בארה"ב, ולהחיל את החוק גם על מרצחי החמאס שהשתתפו במתקפה ב-7 לאוקטובר. החוק יכלול הטלת עונש מוות על מרצחי החמאס, יאפשר לשפוט אזרחים על בגידה וסיוע לטרור ולשלול את אזרחותם של תומכי ארגוני טרור, לרבות החמאס.

באונר"א התלוננו: "בית החולים לקראת קריסה"; הצבא עקץ

אונר"א התריעה כי מלאי הדלק שלה אוזל והזהירה כי בלעדיו יחדלו בתי החולים לתפקד. בצה"ל הגיבו: "יש לחמאס 500 אלף ליטרים של דלק, בקשו מהם"

צרפת: רוצים להקים קואליציה בינלאומית למלחמה בחמאס

גורם בארמון האליזה בצרפת אמר כי צרפת רוצה להקים קואליציה בינלאומית למלחמה בחמאס. הגורם הוסיף כי אנחנו מאמינים שהמטרה העיקרית היא שחרור בני הערובה

חרפה באו"ם: המזכ"ל האנטישמי הצדיק את החמאס

מזכ"ל האו"ם בנואום מתועב אמר כי "הפלשתינים סובלים מ-56 שנות כיבוש" ולמעשה הצדיק את הטבח שביצע חמאס. גנץ הגיב בחריפות: "ימים שבהם מזכ"ל האו"ם מגבה טרור, ימים אפלים לעולם"

בעיצומה של הלחימה: יישוב חדש יוקם קילומטרים ספורים מגבול עזה

בדרך ליישוב קהילתי חדש בחבל התקומה: עדת המשנה של המועצה הארצית לתכנון ולבנייה דנה היום בהקמת היישוב "חנון" ואישרה את הקמתו כיישוב קהילתי חדש במועצה אזורית שדות נגב

מכה לחמאס: ערוץ התעמולה שלו נחסם לצמיתות

החמאס מאבד עוד נכס תעמולתי משמעותי. הערוץ שלו שאחרי עקבו מעל 600 אלף איש בעולם - נחסם. מדובר בערוץ שבו העביר ארגון הטרור הרצחני את מסריו ואת תיעודיו המחרידים

קריאה לאירופה לתת אזרחות לחטופים: "אל תאלצו יהודים לעבור שוב סלקציה"

בעקבות כוונת חמאס לשחרר חטופים בעלי דרכון זר. "אל תאלצו יהודים לעבור שוב סלקציה"

כמות התקריות האנטישמיות הגבוהה ביותר מאז תחילת התיעוד

בלונדון נרשמה עליה של 1353% ביחס לפשעים אנטישמיים אשתקד • בצרפת נער בן 15 ממוצא צ'צ'ני נעצר בסביבת בית כנסת כשברשותו סכין • עליה של 300% בתקריות אנטישמיות באוסטריה ביחס לאשתקד • 100 אירועים אנטישמיים אירעו בשוויץ מתחילת המלחמה • השר שיקלי: "על העולם המערבי להדק את המרדף אחר תומכי הטרור בארצם"

הכתב הכווייתי הביא עובדות מהקוראן: "הארץ הזו שייכת ליהודים"

סרטון ישן אך מופץ שוב ושוב ברשתות החברתיות: כתב כווייתי שהתראיין באחד מהערוצים הערביים מביא את כל העובדות על העם הפלסטיני ועל מדינת ישראל

בלתי נתפס: משפחה חרדית בנתיבות איבדה 3 דורות מפגיעת טיל

חנה מסקלצ'י הפכה ברגע אחד ליתומה, אלמנה ואם שכולה – הטיל שפגע בביתה אביה בנתיבות הרג את אביה רבי רפאל פהימי, את בעלה רבי נתנאל מסקלצ'י, ואת בנה הילד רפאל חיים מסקלצ'י בן ה-12 • "השבר והכאב בלתי נתפסים, אי אפשר להתמודד עם אסון שכזה" • בבית נותרו חמישה ילדים שבורים ורצוצים שהיו עדים לזוועה הנוראה •

שחרור 50 חטופים נכשל בגלל דרישת חמאס לאפשר להכניס דלק

המשא ומתן על שחרור אפשרי של קבוצה של 50 שבויים נכשל. חמאס דורש בתמורה משלוח דלק לעזה, דבר שישראל לא מוכנה לאפשר בשום אופן

נכד החטופה ששחררה: "כל הזיכרונות נשרפו"

דניאל ליפשיץ התייחס לשחרור סבתו הלילה משבי החמאס ששבחה את חאמס אחר שיחרורה. וסיפר על סבו עודד בן ה-83 שעדיין שבו בעזה: "היה פעיל שלום שהסיע פלסטינים חולי סרטן מעזה לקבל טיפול בבתי חולים בישראל"

"גילוי החלטה לבגוד": הדרשן המוסלמי נאשם בעבירה חמורה

נגד מוסטפא ג'מאל, איש דת ודרשן מסגד בירושלים, הוגש כתב אישום בעבירה של גילוי החלטה לבגוד. מדובר בעבירה חמורה שעונשה עד 10 שנות מאסר. במקביל, מבקשת הפרקליטות לעצור אותו עד תום ההליכים המשפטיים

דיווח: טורקיה ביקשה "בנימוס" מבכירי חמאס לעזוב את המדינה

אנקרה הראתה בנימוס את הדלת למנהיגי חמאס השוהים בטורקיה. טורקיה צועדת על חבל דק מדי, ונזהרת לא לסכן את היחסים עם ישראל תוך שמירה על תמיכה בעניין הפלסטיני

בכיר גרמני: "גרמניה לא תקלוט פלסטינים, יש לנו מספיק אנטישמים במדינה"

עד כה הוקמו מעל 500 כיתות כוננות ברחבי הארץ

הנשיא הרצוג חושף: התוכנית הזדונית של מחבלי חמאס

נשיא המדינה חושף בראיון לרשת סקיי ניוז הבריטית: "התקן USB שנמצא על מחבלי חמאס מוכיח שארגון הטרור הרצחני תכנן להשתמש בציאניד כנגד אוכלוסיה אזרחית, בדיוק כפי שפועל ארגון הטרור אל-קאעידה"

קול ברור מברלין: נגד טרור ואנטישמיות; סולידריות עם ישראל

היום התקיימה עצרת תמיכה חסרת תקדים בהיקפה בברלין בירת גרמניה, בהשתתפות 25,000 איש. קול ברור נשמע מברלין: נגד טרור ואנטישמיות. סולידריות עם ישראל. בעצרת השתתפו משפחות החטופים בעלי אזרחות גרמנית שהגיעו לברלין על מנת להגביר הלחץ לשחרור יקיריהם

סין שולחת שש ספינות מלחמה למזרח התיכון

סין שולחת שש ספינות מלחמה למזרח התיכון כשהמתח באזור רותח על רקע החשש שהמלחמה בין ישראל לחמאס עלולה להפוך למלחמה כוללת

פלסטינים כותבים את שמם על ידם כדי שניתן יהיה לזהות אותם

שר הביטחון לח"כים: "אנחנו לא נמצאים במקום שאנחנו יכולים לסרב לארה"ב"

ועדת החוץ והביטחון קיימה ביום שישי דיון בהשתתפות שר הביטחון על המלחמה בדרום. שר הביטחון גלנט: "לגבי היום שאחרי אנחנו יודעים דבר אחד: האחריות על הרצועה לא תהיה שלנו". גלנט הוסיף: "האמריקנים התעקשו על הסיוע ההומניטרי ואנחנו לא נמצאים במקום שאנחנו יכולים לסרב להם"

דיווח: גלנט חתר למתקפת פתע על חיזבאללה; נתניהו בלם

שר הביטחון חתר למתקפת פתע על חיזבאללה במהלך הכניסה הקרקעית לרצועה, אך ראש הממשלה נתניהו בלם זאת בלחץ האמריקאים

חברי הפרלמנט האירופי קוראים לחיסול חמאס

הפרלמנט של האיחוד האירופי אישר הצעה חסרת תקדים. חברי הפרלמנט האירופי גינו בחריפות את מתקפת הטרור הרצחנית שביצע חמאס - דאעש על ישראל וקוראים לחיסול חמאס

במסמך רשמי: הרשות הפלסטינית קוראת לרצוח היום יהודים

הרשות הפלסטינית קוראת לרצח יהודים בדרשות בכלל המסגדים שלה היום: מסמך שפורסם הבוקר מטעמה, קורא להסתה לרצח יהודים בדרשות יום השישי. תנועת רגבים: "הרש"פ מכריזה מלחמה. אסור לאפשר לדרשות להתקיים"

בסעודיה מגנים את החמאס: "ניסיון למנוע נורמליזציה עם ישראל"

עוד יצא נגד ישראל על כך שמאפשרת העברת כספים לרצועה מקטאר

המחדל הגדול: פיקוד דרום לא התקין מערכות התרעה על חדירת מחבלים

המערכת הייתה קיימת, פיקוד העורף הציע - אבל במשך שנה וחצי פיקוד הדרום לא מצא לנכון להתקין את מערכות ההתרעה על חדירת מחבלים ביישובי העוטף. כעת תוך כדי המלחמה הוחלט בצה"ל להתקין את המערכות בדרום ובצפון

ביידן בנאום פרידה: "בניגוד לשואה - הפעם לא נעמוד מנגד"

"הטרוריסטים לא ינצחו, החופש ינצח. אני אומר לישראל: אנחנו לא הולכים לשום מקום. עם ישראל חי"

פוטין: "פיצוץ בית החולים בעזה - סימן לכך שצריך לסיים הסכסוך" 7סוכני ביון של המודיעין הרוסי בעזה נעלמו - והיחס לישראל השתנה

סוכני שירות המודיעין הרוסי ה-SVR הוצבו לפני כחודשיים בעזה ומזה שבועיים לא יצרו קשר עם מפעיליהם. גורמים ישראלים ורוסים העריכו: השינוי לטובה שחל בעמדה הרוסית לשחרור כל החטופים הינו כחלק מהניסיון להבין מה עלה בגורלם של הסוכנים

סימנים ראשונים שהמשטר האיראני נוטש את חמאס ומעדיף הישרדות

משרד הפנים של חמאס: דליקה פרצה במחסן עצים בג'באליא כתוצאה משימוש ישראלי בפצצות זרחן.

תושבי עזה התלוננו לפני המלחמה כי חסר להם חמורים

המצור של ישראל בן יותר מ-15 שנים על עזה, הגביל את אספקת המשאיות והדלק, ולכן תושבי עזה חזרו לעגלות וחמורים כדי לשאת חומרי בניין ופסולת וכו'. במרכז העיר עזה נראו מאות עגלות עם חמורים כמו במאה ה-19. התושבים התלוננו שאין להם מספיק חמורים, כעת אין להם גם כבישים

סיפורי ניסים:

סיפור נורא: ספרי רבינו הקדוש שהצילו

עדות שכתב אחד מהניצולים מהטבח הנורא

עמדנו בצומת, ובא אלי חסיד ברסלב והציע לי ספרים של ר' נחמן, אמרתי לו: אח שלי זה לא בשבילי, אני לא יקרא. הוא התעקש, ולקחתי סיפרון קטן, לפני שנפרדנו הוא אומר לי: לא משנה בכל צרה שתהיה חס ושלום תגיד רבי נחמן מברסלב, והלכתי למסיבה, ושהתחילו היריות ואנשים ברחו לכל עבר, אני נכנסתי לשק שינה שהיה לי, וסגרתי על עצמי, ואמרתי רק את מה שידעתי באותו רגע: רבי נחמן תעזור לי, כמה שעות אני שוכב בשק, והמחבלים עוברים מעלי, ודורכים, ולא שמים לב שאני בשק שינה, וככה ניצלתי בזכות הצדיק רבי נחמן מברסלב!!!

הדף ובלם באקדחו 15 מחבלים שהסתערו על ביתו

ירון מאור, תושב ניר עוז, הזדעק בראיון נוכח האסון הנורא במקום מגוריו וסיפר על נטרול המחבלים שחדרו לביתו במשך שעה וחצי חילופי ירי ורימונים לעברו עד שהצליח לחלץ את אשתו וילדיו לחוף מבטחים: "שרפו את הבית עד היסוד"

"חשוב לי לציין שאנחנו קיבוץ ניר עוז. שכחו אותנו, אם זה הצבא, אם זו המדינה. ניר עוז יושב בדיוק בין קיבוץ מגן לקיבוץ נירים", אמר תחילה, והדגיש: "אנחנו קיבוץ של 450 נפש, יצאנו 160 מהקיבוץ."

מדברים אצלכם בקיבוץ, מתוך 400, על כ- 100 נרצחים?

"במספרים האלו, כן."

מאור התחיל לתאר את שהתרחש, ואמר: "היה לנו צבע אדום ב-6:30, אני ואשתי

הכנסנו את הילדים לממ"ד, במקביל הייתה לנו ילדה אחת גדולה שישנה אצל סבתא בקיבוץ, עם עוד נכדה. ב-7:15 קיבלנו הודעה שיש מחבלים בקיבוץ בלבוש מדים ליד המרפאה. היינו בטוחים שזה עוד סבב קטן ויוצאים מהממ"ד עוד כמה דקות, ואז אשתי אמרה לי 'תביא מהר את האקדח.'"

המשיך, וסיפר: "בשעה 9:00 התחילו הודעות 'הם אצלי, שורפים לי את הבית, שמישהו יעזור לי, אני פצוע, תשלחו מישהו, ואין מי לשלוח'. ואז הבנתי את האירוע. ב-9:20 שמעתי רעש חזק אצלי במרפסת, ואז אמרתי לאשתי 'אני חייב לצאת, אין לי ברירה, לפחות אתם תשרדו'. יצאתי מהממ"ד, ראיתי מהחלון של השירותים במרפסת בין 10 ל-15 מחבלים."

"באינסטינקט רציתי לירות עליהם, איכשהו עצרתי ברגע האחרון, אמרתי, 'אעשה להם מארב בתוך הבית, מי שייכנס אני אירה בו'. למזלי הייתה לי פלדלת הם לא הצליחו לפתוח אותה, ואז אחד המחבלים נכנס דרך החלון, איך שהוא הוציא את הראש, התקדמתי אליו ונתתי בו שתי יריות. מטווח כמעט אפס הוא נפל החוצה", שיתף.

לדבריו, לאחר מכן, "כל החבר'ה שהיו שם התחילו לצעוק בטרור, כנראה ללוחם. הגיע לוחם, ריסס לי את הבית, תוך כדי זרק לי רימון, רצתי מהר לחדר פנימי, נכנסתי לחדר של ההורים, הייתה שם מקלחת, נשכבתי שם, הרימון התפוצץ. לקח לי זמן להתאושש, יצאתי החוצה מהמסדרון אחרי מספר דקות, ראיתי עוד מחבל נעמד לי במטבח, הוא הרים את הראש, ראה אותי, נבהל, התקדמתי אליו, יריתי בו שתי יריות בפלג גוף העליון."

"הוא נפל, ואז עוד יותר נהייתה המולה בחוץ. הגיעו עוד לוחמים, ירו לי על הבית, זרקו לי עוד רימון, רצתי לאותו מקום, התחבאתי, במקרה הזה הוא לא התפוצץ, אחרי זה יצאתי עוד הפעם, ראיתי עוד רימון, רצתי לאותו מקום, כל הזמן הזה, זה בערך שעה וחצי", הסביר, "אחרי שהייתי ברימון השלישי

אמר לה, 'איך קוראים לו?', היא אמרה 'ירון, תעזוב אותו', רק אז הוא השתכנע."

צוות טנק חיסל מעל 100 מחבלים

הסיפור של צוות הטנק שחיסל עשרות מחבלים בקרב מטורף לחיים ולמוות, והציל את מוצב סופה והקיבוצים בסביבה מטבח קשה בהרבה.

זה הסיפור של צוות הטנק שחיסל עשרות מחבלים בקרב מטורף לחיים ולמוות, והציל את מוצב סופה והקיבוצים בסביבה מטבח קשה בהרבה.

הבוקר היה שקט ורגוע, ולוחמי השריון של פלוגת וולקן מגדוד 77, שהיו בכוננות במוצב סופה, היו עדיין ישנים למחצה כשהמלחמה פרצה. עשרות רקטות ופצצות מרגמה נורו לעבר יישובי העוטף והמוצבים, והלוחמים הבינו שמדובר באירוע חריג, זינקו לטנק והחלו לנסוע לכיוון הגבול עם עזה. הם לא האמינו בחלומות השחורים ביותר שלהם שיחסלו בשעות הקרובות בין 80 ל-100 מחבלים בכוחות עצמם, ימנעו פלישה רצחנית בהרבה לקיבוצים סופה, חולית וניר יצחק, ויצליחו לבלום את המשך הטבח במוצב סופה, ממנו יצאו.

"ישבנו בזולה החבר'ה עצמו עיניים, ואז התחלנו לשמוע פיצוצים חריגים", משחזר סגן משנה עידו, מפקד הטנק. "קפצנו לטנק והתחלנו לנסוע לכיוון הגדר, כשבדרך הבנו שאנחנו במלחמה. קיבלנו הוראה – להשמיד כל מה שאנחנו רואים. לא ידענו שיש חדירות, חשבנו שזה כמו שומר החומות. בשלב זה אנחנו הכוח היחיד בחוץ, אנחנו בעצם לבד." עידן, נהג הטנק, דהר לעבר הגבול. "חשבנו שזה כמו אירועים קודמים, יורדים לגדר, מורידים שתי עמדות וחוזרים למוצב. אני רואה שמפציצים לי את הציר ושואל את עידו מה לעשות. הוא אומר שזה בטח ב'פוקס' ושאמשיך לנסוע, ואז הגענו לגדר. עלינו לעמדה ופתאום ראינו מלא חמסניקים חודרים דרך הגדר ומתחילים להסתער לעברנו, נלחמנו מול מאות טנדרים ומחבלים רגליים." "אנחנו יורים לכיוון הרכב הראשון ומפוצצים אותו, משמידים עוד חוליות בתוך הרצועה,

והתחבאתי בשירותים, הם שינו אסטרטגיה, הם באו אליי מאחורה, איך שאני ראיתי שהם מסתודדים לי בחדר שהתחבאתי, לא חיכיתי הפעם שייכנסו ישר הפעלתי עליהם את כל המחסנית שהייתה לי, מה שנשאר."

"ואז נזרק לי רימון לתוך החדר ורצתי מהר למבואה של הממ"ד, התפוצץ, לקח לי זמן להתאושש מהרימון הזה, איכשהו יצאתי לכיוון החדר. ראיתי שזרקו לי בקבוק תבערה, המזרח התחיל להידלק, התחלתי להילחץ. באיזשהו שלב, עצרתי את עצמי ואמרתי 'עדיף שהבית יישרף ואני אכנס לממ"ד'. חזרתי לממ"ד, צעקתי לאשתי, 'תפתחי לי', היא לא האמינה שאני חי", סיפר כשנזכר, באותו אירוע קשה.

"איך שעמדתי על אדן החלון, הגיע כוח ימ"ס"

"מספר דקות צעקתי לה, בסוף היא פתחה לי והופתעה בכלל שאני חי. נשארנו בממ"ד, השריפה כנראה נכבתה. אחרי שעה-שעתיים, הם חזרו אליי הביתה, ירו לי על דלת הממ"ד מרחוק, כנראה לקחו את הגופה של המחבל ואז שרפו את הבית עד היסוד", הוסיף.

בהמשך, סיפר על הגעת כוח הימ"ס ב-13:40, לדבריו, שכמעט הרג אותו בטעות. "אמרתי לאשתי 'אנחנו נמתי' (בממ"ד), שמנו מגבת בדלת, אמרתי לאשתי 'נחכה כמה שאנחנו יכולים, כי אם נצא מהחלון, בטח מכוונים עלינו קנה'. המתנו כמה שיכולנו, כבר היה שלב שלא יכולנו להמתין. אשתי אמרה לי 'אנחנו חייבים לצאת', פתחתי חלון, אשתי הוציאה את כל הילדים, איך שעמדתי על אדן החלון, הגיע כוח ימ"ס."

ב-6:30 קיבלת את ההתרעות, ב-9:30

9:00 יצאת מהממ"ד, ואז שעה וחצי עד

11:00, אתה ניהלת את הקרב ואז עד

13:30 אתם הייתם בממ"ד כשהם שורפים

את הבית מבחוץ, ואז יצאת.

"נכון. איך שהייתי על אדן החלון עם האקדח, כוח ימ"ס בא לכיווני, לדלת הראשית, והוא היה בטוח שאני מחבל. ראיתי את כל הלייזרים עליי, צעקתי להם 'שמע ישראל, ה' אלוקינו ה' אחד', שיידעו שאני יהודי. הם עדיין לא האמינו, מפקד הכוח תפס את היד של אשתי ואמר, 'מי זה?' היא אמרה לו, 'בעלי'. הוא

יורים פגזים ובמקלעי המאג. אני טוען עוד ועוד פגזים ואנחנו מורידים עוד אחד ועוד אחד וזה לא נגמר", משחזר אליה, טען הטנק. ניצן, התותחן, מספר כי הירי היה אינטנסיבי ביותר: "אתה מסתכל בכוונות ורואה טנדרים, אופנועים, חוליות. יורים בלי הפסקה, בלי סוף."

ניצן סיפר: "שמענו בקשר שמפקד פלוגה נהרג, שיש חיילים הרוגים בחדרים ובני ערובה. תהינו מה עם חבר שלנו שקיבל שבת ונותר במוצב. אף אחד מאיתנו לא חשב שהוא שרד, אבל לא רצינו לומר את זה בקול רם". אותו לוחם, יש לציין, שרד את הטבח במוצב. "הגענו למוצב וירינו במחבלים, דרסנו אותם. יריתי לעבר פילבוקס שבו התבצר מחבל, והגנו על המוצב בזמן שלוחמי שיטת 13 נלחמו בתוכו."

המחבלים תקפו את הטנק בכל הכוח, מהאוויר וביבשה. "פתאום הייתה התראה של איום מידי ממערכת מעיל הרוח וחוטפים טיל נ"ט", מספר אליה. "עלינו שוב – ושוב ירו עלינו. פיצוץ אדיר וכל הטנק ריח של אבק שריפה ועשן. זה לא נגמר, הם ממשיכים לבוא בלי הפסקה ואנחנו יורים ויורים. במשך שעות טענתי 35 פגזים, ולא הרגשתי כלום, כולי באדרנלין. עוד פגז ועוד פגז. קיבלנו הוראה להשמיד את מערכת 'ורה רואה', המערכת שלנו, ואז הבנו שמחבל עלה לשם ומכוון לעברנו טיל נ"ט. זה או שאנחנו נהרוג או שיהרגו אותנו."

הלוחמים מספרים כי מאז הקרב מתייחסים אליהם כגיבורים, אף שהם אינם מרגישים כך. "עשינו מה שהיינו צריכים לעשות. היה שם קרב בלימה רציני", אומר סג"ם עידו. "נכון, מנענו את החדירה בגזרתנו, ועצרנו טנדרים שהיו בדרך לחולית ולניר יצחק. הבנו שאם לא היינו שם הקיבוצים האלו היו חוטפים מכה קשה בהרבה. עשינו את העבודה שלנו עד כמה שיכולנו."

מעמדת המפקד רואה סג"ם עידו את מה שמתרחש בשטח ושומע את הקולות בקשר. "היו מלא פיצוצים, שישה, שבעה, אתה יורד מעמדה והנ"ט עובר מעל הראש שלך, רחפן התפוצץ לנו על הטנק. הבנו שזה קורה בכל הגזרות ולא רק אצלנו, כל המפה צבועה אדום. ואנחנו היחידים בגזרה, ואם אנחנו לא עוצרים את המחבלים הם מגיעים לקיבוץ סופה, חולית ונר יצחק. אין זמן לחשוב, אתה פשוט מחסל את האיום. אתה או חי או מת, זה מה עובר לך בראש."

"בחיים לא חשבתי שאשתתף בקרב בסדר גודל כזה", מודה עידו, וניצן מסכם: "יצאנו מהטנק יותר מ-24 שעות אחרי שנכנסו אליו. לעולם לא אשכח את הריח של עשרות הגופות של המחבלים שראינו. הבנו מה קרה למצב, שחלק מהאנשים שהכרנו נשחטו. אנשים במוצב התחילו להודות לנו, אמרו שהצלנו להם את החיים, אבל אנחנו לא מרגישים כאילו אנחנו גיבורים. לזה הכינו אותנו, עשינו את התפקיד שלנו ברגע האמת."

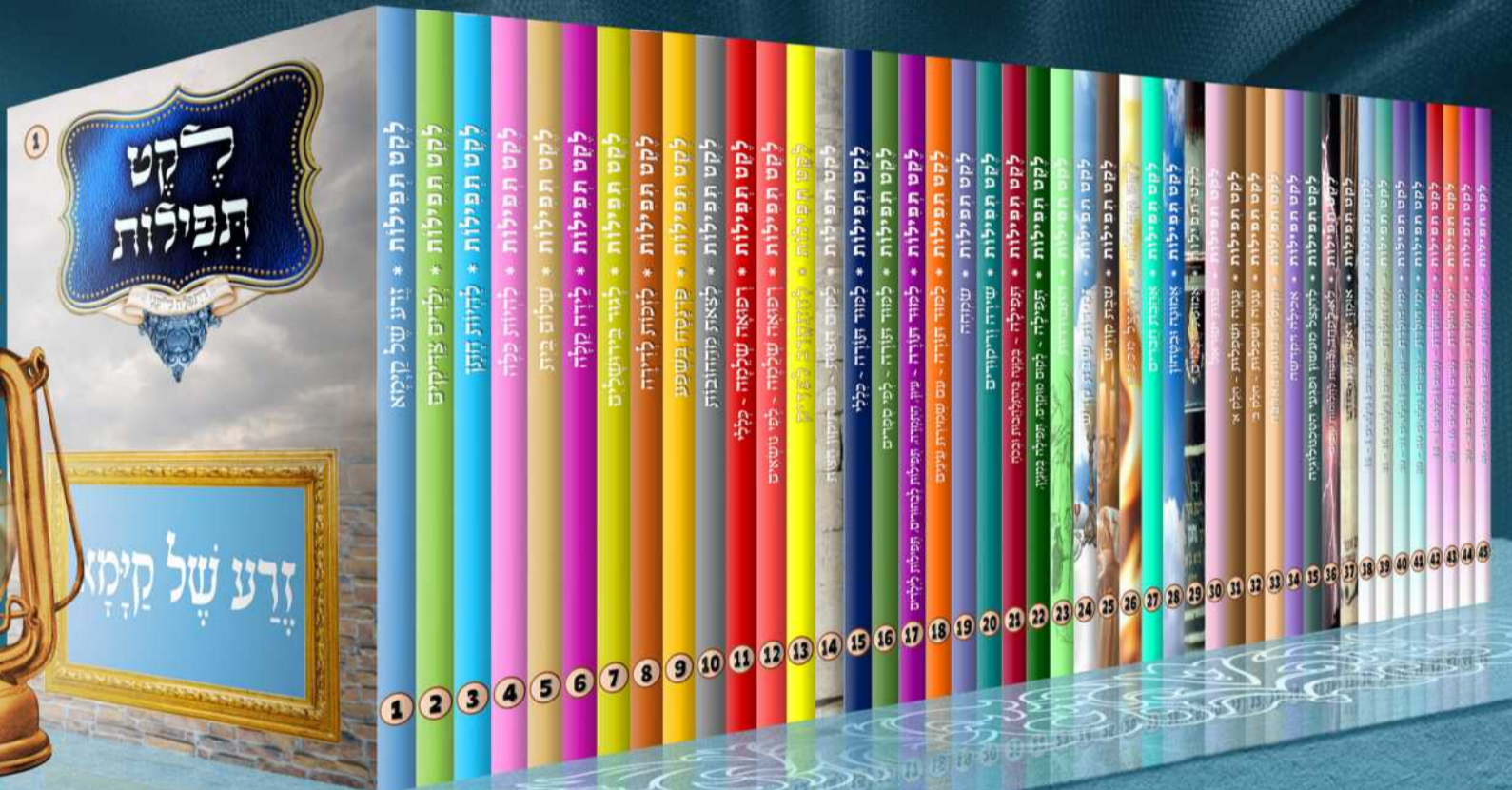
נשכב על הרימון והציל את חבריו

מתן וחבריו היו בשבת השחורה בתוך נגמ"ש מחבלים הקיפו אותם וזרקו רימון פנימה מתן שקלט את הרימון ניסה לחלץ אותו החוצה אבל הוא נתקע בין הברזלים, בלי להסס הוא קפץ על הרימון כמגן אנושי מפני התופת, פיצוץ חזק הגיע וגופו של מתן נפל על חברו דניאל. מתן גסס למוות ללא ידי ללא רגל גופו מלא בדם לאחר ניסוי קצר מתן מצליח להוציא משפט ברגעיו האחרונים "ניסיתי להציל את כל עם ישראל ובעיקר אותנו"

מתן הציל במוות שלו מאות תושבים שרובם אפילו לא מודעים לכך
מתן הקריב את חייו והציל את חבריו הלוחמים והראה מה זה אומץ לב, ערבות הדדית והקרבה עילאית בלתי נתפסת.

היינו בסכנה קיומית, הצריח התנדנד סביבנו, המנוע התחיל לזייף ואנחנו ממשיכים להילחם על החיים שלנו". השריונים נלחמו במשך שעות ולבסוף החלה התחמושת לאזול. הם קיבלו החלטה לחזור אחורה למוצב סופה, שבו התנהלו קרבות קשים. "ידענו שחיסלנו את רוב המחבלים אצלנו והחלטנו לחזור למוצב לעזור. דרסתי עצים, נסעתי דרך השדות כדי להתחמק ממחבלים, כי ידעתי שאם נמות זה לא יעזור", מספר עידו. "כשהגענו למוצב ראיתי מלא אופנועים וטנדרים של מחבלים, הבנתי שהשתלטו על המוצב. לא ידענו מי מהחברים שלנו שרד. נתקלנו במחבלים ודרסתי אותם עם הטנק."

הביאו ברכה אל בתיכם

- 1 זרע של קיץ ■ 2 ילדים צדיקים ■ 3 להיות חתן ■ 4 להיות פלה ■ 5 שלום בית ■ 6 לידה קלה ■ 7 לגור בירושלים ■ 8 לזכות לדירה ■ 9 פרנסה בשפע ■ 10 לצאת מהחובות ■ 11 רפואה שלמה ■ 12 רפואה לצדיק ■ 13 בללי ■ 14 לקום חצות - לפי נושאים ■ 15 למוז תורה ■ 16 למוז תורה - לפי נושאים ■ 17 למוז תורה - עיון והתמדה ■ 18 למוז תורה - לפי נושאים ■ 19 שמחה ■ 20 שירה ורקודים ■ 21 תפלה לקום מקדם ■ 22 תפלה בכונה ■ 23 התבודדות ■ 24 זמירות שבת ■ 25 שבת קודש ■ 26 לצאת מהכעס ■ 27 אהבת חברים ■ 28 אמונה ובטחון ■ 29 אמונת חכמים ■ 30 בנות ישראל ■ 31 ענוה ■ 32 ענוה ושפלות ■ 33 קבלת בזיונות באהבה ■ 34 אכילה בקדשה ■ 35 עשון ופגעי הטכנולוגיה ■ 36 לא לפחד - וחלומות טובים ■ 37 אומן ראש השנה ■ 38 - 45 ימי הולדת מחלק לפי גילאים

053.3188.237

שיעורים
שנמסרו
בלהבות
אש
בזמן
שהות
בדרום
אפריקה

ההופיע!!!

הספרים החדשים של מורינו ורבינו
הרב אליעזר ברלנד שליט"א

הסט

מעלות הצדיקים

ב' חלקים

שנאמרו בחורף תשע"ו
בדרום אפריקה

- שיעורים בפרסום ראשון
- סיפורים שלא סופרו
- 320 עמודים כל ספר
- מנוקד, מבואר, מוגה
- עם הגהות ממורינו הרב שליט"א

ניתן להשיג באולם התפילות

או בטל': 058-3289-318

לכל אנשי שלומנו היקרים:

אחר שזכינו להדפיס את שיעורי מורינו הרב מהשנים תשע"ו עד תשפ"א,
יחד 7 ספרים

כעת יש בידינו את סדרת ספרי שנת תשפ"ב, הנקראת 'אורות השחר', היא
שנת השחרור האחרון.
הסדרה כוללת:

שיעורים למאות

מאמרים

תפילות

מכתבים

קריאות קודש

הוספות ונספחים ממורינו הרב

ועוד...

חלק בפרסום ראשון !!!

והכל מבואר, מפוסק, מנוקד, מאיר עיניים, עם אלפי מראי מקומות וציטוטים.
חלק גדול מהשיעורים נלמדו על ידי מורינו הרב עצמו מידי שבוע

אחר השקעה של שנתים, והוצאה של עשרות אלפי שקלים, עם צוות ענק.

הסדרה מוכנה להדפסה!

ברגע שיהיה בידינו המימון נוכל מיד לשלוח את סדרת הספרים להדפסה.

להשתתפות הקדשות והנצחות

058-3289-318